

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้วิธีการเชิงสำรวจ เพื่อศึกษาความคิดเห็นของกลุ่มหัวอย่างประชากร ต่อการผลิตและการใช้ครุวิทยาศาสตร์ระดับมัธยมศึกษา ซึ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลจะเสนอโดยแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นการสรุปข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์บุหริหารสถานบันพลิกครูชั่นกำรลงทำหนัง อธิการบดี รองอธิการบดี คณบดีคณะครุวิทยาศาสตร์และคณะศึกษาศาสตร์ อธิการและรองอธิการฝ่ายวิชาการ ของมหาวิทยาลัย และวิทยาลัยครูที่เป็นหัวอย่างประชากร และผู้ทรงคุณวุฒิจากสถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

ตอนที่ 2 เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการแบบสอบถาม ซึ่งจะแทนออกมหัวข้อที่ไปนี้ ในรูปของตารางและความเรียง

1. รายละเอียดเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม
2. ความคิดเห็นของบุหริหารโรงเรียนและหัวหน้าสายวิชาต่อการผลิตและการใช้ครุวิทยาศาสตร์ระดับมัธยมศึกษา
3. การปฏิบัติงานของครุวิทยาศาสตร์
4. ความคิดเห็นของผู้ผลิตและครุกอหลังสุทธิ์ต่อการผลิต ระยะเวลาการศึกษา การสอน การฝึกสอน ในสถาบันพลิกครุวิทยาศาสตร์ระดับมัธยมศึกษา
5. สถานภาพของนักเรียน
6. ความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์ และค่ายครุวิทยาศาสตร์
7. ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามต่อการผลิตและการใช้ครุวิทยาศาสตร์

ตอนที่ 1 สูปค่าสัมภาษณ์ผู้บริหารสถาบันผลิตครุวิทยาศาสตร์ระดับมัธยมศึกษาและผู้ทรงคุณวุฒิ

จากการสัมภาษณ์อธิการ และรองอธิการวิทยาลัยครุภัณฑ์วิชาการสูปได้ดังนี้

ในด้านนโยบายการผลิตครุภัณฑ์ วิทยาลัยครุภัณฑ์จะต้องรับนโยบายมาจากสภากาชาดไทย ซึ่งมีการอนุมัติจากหน่วยงานมหาวิทยาลัย โดยจะมุ่งผลิตครุภัณฑ์ตามสภากาชาดไทยและระดับมัธยมศึกษา เพื่อสนับสนุนความต้องการครุภัณฑ์อยู่ในเชิงความรับผิดชอบ โดยมีนโยบายว่า หลักสูตรปริญญาตรีสำหรับการไปสอนวิทยาศาสตร์ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

สำหรับนโยบายด้านปริมาณการผลิตครุภัณฑ์วิทยาศาสตร์ระดับปริญญาตรี ทางกรมฝึกหัดครุภัณฑ์เป็นผู้กำหนดจำนวนการรับนักศึกษาครุภัณฑ์สาขาวิชาไม่เกิน 30 คน ในสาขาวิชาที่วิทยาลัยแต่ละแห่งพร้อมและสามารถเปิดสอนได้

ส่วนนโยบายด้านคุณภาพ เนื่องจากในช่วงเวลานี้เป็นระยะเริ่มต้นของการผลิตครุภัณฑ์วิทยาศาสตร์ ตั้งนั้นวิทยาลัยจึงเน้นและระมัดระวังทางด้านคุณภาพเป็นพิเศษ เพื่อที่จะให้ได้มาตรฐานเป็นคุณค่า พลเมืองคี และครุภัณฑ์ หลักสูตรการผลิตครุภัณฑ์ใช้นั้น เป็นหลักสูตรที่ถูกออกแบบมาเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่มีความลึกซึ้ง สร้างรายละเอียดเกี่ยวกับรายวิชานางอย่าง หรือรายละเอียดในรายวิชาของกิจกรรม เป็นหน้าที่ของแต่ละวิทยาลัยครุภัณฑ์จะนำไปปรับให้เข้ากับสภาพแต่ละห้องถังของตน ซึ่งการจัดเนื้อหาวิชาในหลักสูตรที่แม่เป็นหมวดวิชา ให้ความสำคัญทั้งนี้ หมวดวิชาพื้นฐานร้อยละ 28 หมวดวิชาชีพร้อยละ 30 หมวดวิชาเฉพาะ(เอก-โท) ร้อยละ 37 และหมวดวิชาเลือกเสรีร้อยละ 5 (ในหมวดวิชาเฉพาะวิชาเอก วิชาโท) อาจเป็นวิชาที่เกี่ยวข้องกันหรือไม่เกี่ยวข้องกันก็ได้ แต่ในบางวิทยาลัย ไม่สามารถที่จะให้นักศึกษาครุภัณฑ์เลือกเรียนวิชาโทได้อย่างอิสระ เช่น ถ้าเลือกเอกวิทยาศาสตร์ จะต้องเรียนวิชาโทigonika การ เป็นทันทีที่เป็นเช่นนี้ เพราะหากอาจารย์สอนในบางสาขาวิชา

ในเรื่องการคิดความผล นักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาแล้ว ว่ามีความรู้เพียงพอ ที่การประกอบอาชีพหรือไม่ ทางวิทยาลัยคิดว่ามีความรู้เพียงพอ แต่ยังไม่มีการคิดความผลเป็นที่แน่นอน

สำหรับการสำรวจความต้องการครุภัณฑ์และอุปกรณ์ในสังคม เพื่อนำมา ประกอบการกำหนดนโยบายการผลิตครุภัณฑ์ วิทยาลัยครุภัณฑ์สำรวจความต้องการและ ศึกษาสถิติจากจังหวัดในเขตกรุงเทพฯ เนื่องจากนโยบายการผลิตครุภัณฑ์ของกรรมการผู้ก่อตั้ง ยังคงให้ส่วนของความต้องการของห้องถูนอยู่แล้ว และเท่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน ผู้สำเร็จ ระดับปริญญาตรียังมีอยู่มาก ดังนั้นผลของการคิดความต้องการครุภัณฑ์ในสังคมจึงมี แนวโน้มทางประมาณศึกษาอยู่ และหลักสูตรทางด้านวิชาครุภัณฑ์เน้นการออกไปสอนใน ระดับประมาณศึกษา

ในเรื่องนี้ ผู้บริหารวิทยาลัยครุภัณฑ์ได้ให้ข้อคิดว่า แนวโน้มในการผลิตครุภัณฑ์ ศึกษานั้น จะต้องคำนึงถึงความต้องการครุภัณฑ์ในแต่ละสาขาวิชาในสังคมว่าเป็นเช่นไร เช่นในบางสาขาวิชาต้องการครุภัณฑ์เพิ่มขึ้น ในบางสาขาวิชาต้องการครุภัณฑ์ลดลง และควรเพิ่ม ความรู้ให้แก่ครุภัณฑ์ประจำการมากขึ้น

ทางด้านการประสานงานร่วมกับสถาบันผลิตครุภัณฑ์และศึกษาด้วยกัน สำหรับภายในวิทยาลัยครุภัณฑ์ มีการประสานงานกันอย่างมาก มีการแข่งขันวิทยาลัย- ครุภัณฑ์ออกเป็นวิทยาลัยครุภัณฑ์ของภาค เช่นวิทยาลัยครุภัณฑ์ภาคเหนือ วิทยาลัยครุภัณฑ์ภาคใต้ เป็นต้น และในแต่ละภาคมีการประชุมระดับผู้บริหารและอาจารย์ เพื่อร่วมรวมมือหาเกี้ยวกัน การทำคุณภาพและการประกอบการเรียนการสอน การปรับปรุงรายวิชาในหลักสูตร และมืออาชีวะใน บางเรื่องเพื่อเสนอไปยังลักษณะการฝึกหัดครุภัณฑ์ และในวิทยาลัยครุภัณฑ์ส่วนกลาง ไก่มีการทดลอง ในการที่จะผลิตครุภัณฑ์และปริญญาในสาขาวิชาที่ไม่ซ้ำกัน

ส่วนการประสานงานกับมหาวิทยาลัยนั้น ได้เคยมีการสัมมนาระหว่างวิทยาลัยครุภัณฑ์และมหาวิทยาลัยในระดับผู้บริหาร เพื่อวางแผนนโยบายร่วมกัน แห่งยังไม่คงกัน เป็นที่แน่นอน ซึ่งขอรับงงานท่านได้ให้ข้อเสนอแนะในเรื่องนี้ว่า ควรที่ทางมหาวิทยาลัย

และวิทยาลัยครุศาสตร์ไม่มีการประสานงานการฝึกหัดครุ เพื่อจะได้วางแผนร่วมกันในการฝึกครุ เพื่อลดปัญหาการซ้ำซ้อน หันมาสนใจสัมสุนทร์ชั้นกันและกัน นอกจากนี้วิทยาลัยครุบางแห่งได้เชิญอาจารย์จากมหาวิทยาลัยมาช่วยสอน และอาจารย์วิทยาลัยครุได้ไปคุยงานความมหาวิทยาลัยกลาง ๆ ด้วย

ในเรื่องนี้หากการผลิตครุจะดับปรุงอย่างไรนี้ พนักงานบัญชาค้านค้าง ๆ ดังนี้
ค้านบุคลากร มีบัญชาทั้งในค้านปริมาณและคุณภาพ ค้านปริมาณ จำนวนอาจารย์ยังไม่สมควรกับนักศึกษา ยังขาดอาจารย์ในบางสาขาวิชา บางสาขาวิชาเกิน นอกจากนี้อาจารย์ยังคงทำงานค้านอื่นด้วย เช่น ฝ่ายทะเบียน วัสดุ บุคลากร ฯลฯ

ในค้านคุณภาพ บางครั้งพบว่ามีอาจารย์บางคนที่ยังขาดความมื้นนำใจในการเป็นครุ ขาดความรับผิดชอบ และความรู้ทางเฉพาะสาขาจึงมีไม่เพียงพอ

ค้านอุปกรณ์ ยังขาดแคลนอยู่มาก บางครั้งมีอุปกรณ์ แต่ใช้ไม่มีความรู้ในการใช้และบำรุงรักษา ดังนั้นเมื่ออุปกรณ์บางอย่างที่มีราคาแพง เกิดการเสียหาย ต้องปล่อยทิ้งไว้ไม่สามารถซ่อมแซมได้ เพราะฉันเปลือกค่าใช้จ่ายสูง

การวางแผนโดยรายร่วมกับบัญชาครุในฐานะที่วิทยาลัยครุ เป็นผู้ผลิตครุ ในเรื่องนี้ไม่มีบัญชา เพราะวิทยาลัยครุรับผิดชอบการผลิตครุเพื่อสนับสนุนความต้องการของสังคมภายใต้ประเทศที่ให้รับอนุญาต และวิทยาลัยครุซึ่งกับกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งเป็นบัญชาครุโดยตรงอยู่แล้ว

สำหรับความเห็นต่อฝ่ายใช้ครุอย่างไรนั้น วิทยาลัยครุมีความเห็นว่า ผู้ใช้ครุกำหนดอัตรากำลังในการบรรจุครุให้เพียงพอ กับจำนวนนักเรียนตามที่เป็นจริง และควรให้ครุได้ทำงานค้านวิชาการ คือ ทำหน้าที่สอนในสาขาวิชาที่เรียนมาใหม่ๆ ที่สุด ตลอดจนจัดสรรงบประมาณสำหรับบรรจุอัตรากำลังเจ้าหน้าที่ฝ่ายธุรการให้เหมาะสม เพื่อให้ครุได้ปฏิบัติหน้าที่ในการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน

เนื่องจากการผลิตครูเป็นงานภาคปฏิบัติ มิใช่เน้นแทบทุกมิติเท่านั้น ทั้งนี้ทางวิทยาลัยครูได้มีการดำเนินการในเรื่องนี้ โดยที่ทางสภากาชาดไทยได้กำหนดการฝึกสอนเป็นการฝึกปฏิบัติ แก่วิทยาลัยครูส่วนใหญ่ ประมาณร้อยละ 80 ที่ยังเห็นว่าการฝึกสอนเป็นกิจกรรมที่สำคัญ และบางวิทยาลัยได้ให้นักศึกษาครูฝึกภาคปฏิบัติได้สอบคัดเลือก กับภาคฤดูร้อน มีการฝึกการสอนแบบชุมชน การสังเกตการสอนในโรงเรียนสาธิต มีการฝึกการสอนตามวิธีของ สสวท. แต่บางวิทยาลัยไม่สามารถจัดทำได้ทุกอย่าง เพียงให้นักศึกษาฝึกบางฤดูร้อนหรือสังเกตการสอน

ในค้านการนิเทศการสอน วิทยาลัยถือว่าอาจารย์ทุกท่านจะต้องทำหน้าที่นี้ เนื่องจากได้ บางวิทยาลัยก่อนการฝึกสอนได้เชิญผู้บริหารโรงเรียนและครูช่วยฝึกสอนของโรงเรียนที่จะส่งนักศึกษาออกไปมาประชุมร่วมกัน และบางวิทยาลัยได้มีการจัดอบรมวิธีสอนให้แก่ครูร่วมฝึกสอน เพื่อให้กลับไปเผยแพร่แก่เพื่อนครูในโรงเรียนอีกด้วย

จากการสัมภาษณ์บุหรัมมหาวิทยาลัย สรุปได้ดังนี้

ในค้านนโยบายการผลิตนี้ จะรับการแผนพัฒนาหลักสูตรที่กำหนดเอาไว้โดยส่วนใหญ่จะผลิตครุภัณฑ์วิชาเอกต่าง ๆ ที่มีสอนในระดับมัธยมศึกษา และเฉพาะสาขาวิชาทางวิชาการ เช่น วิทยาศาสตร์มี (บุญมี ชีววิทยา พลิกก์ วิทยาศาสตร์) ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ เป็นตน บางมหาวิทยาลัยกำลังสนใจที่จะผลิตครุทางวิชาการทางอาชีพ เพราะหลักสูตรมัธยมศึกษานับจากนั้นเน้นที่วิชาการทางอาชีพ

ส่วนนโยบายทางค้านปรินาม การรับนักศึกษาในแต่ละสาขาวิชาเอกไม่จำกัดจำนวนครั้นคัว เพาะมหा�วิทยาลัยมีจุดมุ่งหมายที่จะให้อิสระในการเลือกเรียนตามความต้องการของผู้เรียน การเลือกวิชาเอก-โท ออยู่ในความควบคุมของอาจารย์ที่ปรึกษา

สำหรับนโยบายค้านคุณภาพ ในช่วงระยะเวลา 5 สถาบันหลายแห่งได้มีการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรใหม่ บางสถาบันเปลี่ยนหลักสูตรจากเดิมที่เรียนวิชาครูพร้อม ๆ กับวิชาพื้นฐาน และวิชาเฉพาะมาเป็นเรียนวิชาพื้นฐานและวิชาเฉพาะให้แน่นเลี้ยงก่อนใน 2 ปีแรก และจึงเรียนวิชาครูใน 2 ปีหลัง บางแห่งก็เปลี่ยนจากการให้เรียนวิชาเอก-โท

มาเป็นเอกสាយเดียว หรือเป็น เอก 2 สាយวิชา และกำหนดไว้ว่าเมื่อเรียนเขียนนี้ จะคงคู่กับเอกสารอีกวิชาหนึ่ง เพื่อให้เป็นการส่งเสริมชึ้นกันและกัน บางสถาบันจัดการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรใหม่เพื่อให้สอดคล้องกับหลักสูตรมาตรฐานศึกษาซึ่งเปลี่ยนไป เหล่านี้ เป็นการเปลี่ยนแปลงเพื่อจะให้นักศึกษาที่จบมานี้คุ้มภาพทั้งสิ้น

ในเรื่องการคิดตามผลนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษา ว่าความรู้ที่ได้รับนั้น เพียงพอต่อการประกอบอาชีพหรือไม่ และต้องการอะไร pragmatism การทำวิจัยบางแห่งลังไม่ออกมาก หรือเป็นเพียงการสำรวจอย่างไม่เป็นทางการว่านักศึกษาที่จบแล้วได้ไปประกอบอาชีพอะไรบ้าง

สำหรับการสำรวจความคื้องของการคูณในระดับมัธยมศึกษาในสังคม เพื่อประกอบการกำหนดแนวโน้มการผลิตคูณในระดับมัธยมศึกษานั้น ปรากฏว่า บางสถาบันได้เคยทำการสำรวจโดยขอข้อมูลจากกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งเป็นผู้บรรจุคูณเข้าทำงาน เพื่อศึกษาว่าในปีที่แล้วมีการรับบัณฑิตสาขาไหนบ้าง มากน้อยแค่ไหน จังหวัดใดรับระดับจำนวนเท่าไร และนำมาวิเคราะห์แท้ข้อมูลที่ได้ยังกลุ่มเครือ โดยเฉพาะในสาขาวิชาสามัญ เพราะไม่มีการซื้อเฉพาะลงไปชัดเจนว่า ต้องการบัณฑิตสายอะไร เท่าใด ทางสถาบันในทั่งจังหวัดใดมีการสำรวจ สอบถามความโรงเรียนถึงความต้องการคูณบ้าง ทางสถาบันไม่ได้ทำการสำรวจโดยตรง แต่อาจยื่นข้อมูลจากสถาบันที่ผลิตคูณในสาขาวิชาเดียวกันบ้าง ข้อมูลจากการสำรวจนี้คือ ผลลัพธ์จากการสำรวจใน ๗ มาเป็นแนวทาง แท้หลักการสำรวจคุณภาพที่การให้นักศึกษาคูณเป็นผู้เลือกเรียนวิชาตามความถนัดและความสนใจ โดยที่นักศึกษาจะต้องเป็นผู้รับผิดชอบในเรื่องการหางานทำเอง

ทางค้านการประสานงานร่วมกับสถาบันผลิตคูณวิทยาศาสตร์ ระดับมัธยมศึกษา คุ้ยกัน

ขณะนี้ได้มีการจัดตั้งองค์กรชื่นโดยใช้ชื่อว่า "องค์กรการประชุมคุณภาพคือ ศึกษาศาสตร์ของมหาวิทยาลัย" มีการประชุมปีละ ๒ ครั้ง สมาชิกขององค์กร คือ

คณบกคณะครุศากตร์ คณบกคณะศึกษาศากตร์ และบุคคลระดับเดียวกัน มีอำนาจที่ประชุมคณบกคณะครุศากตร์และศึกษาศากตร์ เป็นผู้ประสานงาน

องค์กรที่จัดกิจกรรม มีจุดมุ่งหมายคังนี้

1. ประสานงานกับในเรื่องการผลิตบัณฑิตทางการศึกษา
 2. ป้องกันการซ้ำซ้อนกันในการค่าเนินงาน
 3. ประสานงานและวางแผนแนวทางร่วมกันในทางวิชาการ

องค์กรนี้ยังเป็นแหล่งให้คำปรึกษาแก่กระทรวงศึกษาธิการ และคณะกรรมการ
ประจำงานการฝึกหัดครูทั่วไป นอกจากนี้ยังมีคณะกรรมการพัฒนาการสอนวิทยาศาสตร์
และคณิตศาสตร์โดยเฉพาะ

ในเรื่องมัญหาการค้าเนินงานในสถาบันผลิตครุภัณฑ์มหาวิทยาลัยนี้ไม่ค่อยพน
มัญหามากนัก เช่นทางค้านบุคลากร สถาบันที่ตั้งอยู่ในส่วนกลางไม่ค่อยมีมัญหาทางค้านนี้
 เพราะอัตรากำลังอาจารย์มีเพียงพอ คุณวุฒิของอาจารย์ส่วนใหญ่เป็นผู้สำเร็จการศึกษา
 ระดับปริญญาโท และปริญญาเอก และมีประสบการณ์การทำงานพอสมควร ส่วนสถาบัน
 ที่อยู่ในส่วนภูมิภาค มีมัญหาค้านอัตรากำลังไม่เพียงพอบางเล็กน้อย

ในด้านอุปกรณ์ ไม่มีมาตรฐานเรื่อง โสกท์ทันน้ำก่อร่อง เพราะมือบางเที่ยงหอย

สำหรับการวางแผนนโยบายร่วมกับผู้ใช้คู ทางสถาบันได้มีส่วนร่วมเป็นคณะกรรมการ
ประสานงานการฝึกหัดคู ซึ่งเป็นศูนย์กลางประสานงานระหว่างผู้ผลิตและผู้ใช้คู ทำให้
ได้ประโยชน์ในการทดลองกันในปัญหาต่าง ๆ ระหว่างผู้ผลิตและผู้ใช้ เนื่อง บัญหาการใช้
ภาษาไม่ตรงกัน บัญหาการสมัครสอบ บัญหาการใช้หลักสูตรต่าง ๆ ซึ่งคณะกรรมการนี้
ประกอบด้วย รองเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติเป็นประธาน ปลัดทบวงมหา-
วิทยาลัยเป็นที่ปรึกษา และมีสมาชิกคือ คณบกีคณศึกษาศาสตร์และคณศุภศาสตร์ อธิการ
ของวิทยาลัยคู ซึ่งเป็นฝ่ายผลิตคู และมีผู้แทนจากกรมสามัญศึกษา กรมอาชีวศึกษา
กรมพลศึกษาและกรุงเทพมหานคร เป็นผู้แทนของฝ่ายใช้คู

สำหรับความเห็นของการใช้คูณ ว่า ฝ่ายใช้คูณ ความนึกการใช้คูณ เช่นในนั้น
ความหลักการแล้ว คูณุกระดับควรสำเร็จการศึกษาไม่ทันกว่าปีริญญาตรี โภ-
เพาะระดับปรัชณ์ศึกษาและมัธยมศึกษา ควรเป็นคูณที่ทันทุก เพราะถ้าการศึกษาของ
ประชาชนที่ ฐานะของสังคมจะซึ่งน้อย แต่ไม่หมายในการบรรจุคูณเข้าทำงานของ
กระทรวงศึกษาธิการ เห็นว่า การรับคูณที่มีความต่างกันปีริญญาตรี ทำให้ได้คูณจำนวนมาก
กว่าการที่จะรับคูณปีริญญาตรีทั้งหมด ซึ่งเป็นการไม่ถูกต้อง และเป็นการแก้ไขมันให้
เฉพาะหน้าเท่านั้น

และเนื่องจากการผลิตคูณ เป็นงานภาคปฏิบัติ มิใช้เงินแต่เฉพาะภาคทฤษฎี
ดังนั้นทางมหาวิทยาลัย ได้มีการคำนึงถึงการฝึกภาคปฏิบัติคั้งนี้ คือ ในมหาวิทยาลัย จะสอน
ภาคทฤษฎีในปีแรก ๆ ของการศึกษา ส่วนในปีสุดท้ายจะมีการฝึกภาคปฏิบัติ โภที่
นักศึกษาออกไปฝึกสอนตามโรงเรียนต่าง ๆ และก่อนออก ฝึกสอน นักศึกษาจะได้รับ
การฝึกเพื่อเตรียมตัวอย่างด้วยกัน เช่น การสังเกตการสอนในโรงเรียนสาธิต
ศึกษาเทคนิควิธีสอนต่าง ๆ จากวิชาชีวิสสอน การสาธิตการสอน การทดลองสอนในชั้นเรียน
การสอนแบบจุดภาคความที่ทางสถาบันได้จัดให้

การนิเทศการสอน ส่วนใหญ่ใช้อาจารย์นิเทศตามสายวิชา บางมหาวิทยาลัย
มีอาจารย์นิเทศก์ กลุ่ม คือ อาจารย์นิเทศก์ทั่วไป 1 กลุ่ม และอาจารย์นิเทศก์สายวิชา
1 กลุ่ม อาจารย์นิเทศก์ทั่วไปจะออกไปถูกการสอนของนักศึกษาทุกคน ส่วนอาจารย์นิเทศก์
สายวิชาจะไปนิเทศสาขาวิชาเฉพาะวิชาเอก การใช้อาจารย์นิเทศก์ 2 กลุ่ม มีประโยชน์
ในการพิจารณาค่าคะแนนการฝึกสอน คือสามารถนำคะแนนมาเบริญเทียบหาค่าคะแนนเฉลี่ย
ในกรณีที่อาจารย์นิเทศก์ทั้ง 2 กลุ่มให้คะแนนการฝึกสอนของนักศึกษาคนเดียวต่างกัน

สรุปคำสัมภาษณ์ทรงคุณวุฒิฯ สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
เกี่ยวกับความคิดเห็นของการผลิตและการใช้คูณวิทยาศาสตร์ ระดับมัธยมศึกษา

ความคิดเห็นต่อ การใช้ครุ ผู้ทรงคุณวุฒิให้ความเห็นว่า สภาพการใช้ครุที่เป็นปัญหาในปัจจุบัน คือ พนักงานเรียนมัชymศึกษาในบ้านเรานั้น เป็นโรงเรียนขนาดกลางและขนาดเล็กเป็นส่วนใหญ่ ส่วนโรงเรียนขนาดใหญ่นั้นมีเพียงส่วนน้อยเท่านั้น ดังนั้นการที่จะให้ครุวิทยาศาสตร์สอนวิชาเอก เพียงวิชาเดียว จึงเป็นไปได้ยาก เพราะกรณีนี้ไม่ได้กำหนดอัตราชั่วโมงสอนของครุสัปดาห์ละ 20 ชั่วโมงเป็นอย่างก่อ ซึ่งทั้ง 2 กรณีนี้เป็นเหตุให้ฝ่ายใช้ห้องการครุที่สามารถสอนได้ทั้ง 2 ระดับ คือ ห้องมัชymศึกษา ก่อนตนและชั้น มัชymศึกษาตอนปลาย หรือห้องสอนมากกว่า 1 วิชา เพื่อให้ครบจำนวนชั่วโมง นอกจากนี้ยังพบว่า เงินงบประมาณ ที่ให้แก่การบรรยายครุใหม่ไม่เพียงพอ ทำให้ครุท้องมีชั่วโมงสอนมาก เช่น ทางโรงเรียนขอไป 5 อัตรา แต่ได้มาระยิง 2 อัตราเท่านั้น

ส่วนความคิดเห็นต่อการผลิตครุนั้น ผู้ทรงคุณวุฒิให้ความเห็นว่า สภาพการผลิตครุในปัจจุบัน จำเป็นจะต้องมองให้กว้างในการที่จะผลิตครุให้มีความเชี่ยวชาญอย่างทั่วไป ของการ การผลิตครุในค้านปริมาณนั้น สถาบันผลิตครุ ให้มีการคิดคำนวณโดยอาศัยจำนวนโรงเรียนและจำนวนนักเรียนเป็นฐาน แต่ในทางปฏิบัติจริง ทางโรงเรียนและกระทรวงศึกษาธิการไม่ได้วันครุเข้าสอนตามที่ได้คิดคำนวณไว้ จึงทำให้เกิดปัญหาครุว่างงาน ซึ่งสាចุ่กการว่างงานนี้ไม่ใช่ว่าไม่เป็นที่ค้องการแต่ว่างงานเพราะครุไม่มีเงินงบประมาณที่จะจ้าง

ปัญหาทางค้านปริมาณอีกด้านหนึ่ง คือ การผลิตครุในภาคนอกเวลาเพื่อสนองความต้องการการเพิ่มขึ้น และฐานะของครุประจำการ ดังนั้นการคำนวณปริมาณการผลิต ต้องคำนึงถึงการผลิตครุในส่วนนี้ด้วย

ส่วนปัญหาทางค้านคุณภาพนั้น เนื่องจากมีสถาบันผลิตครุหลายแห่ง และนอกจากการผลิตชั้นอยู่กับสถาบันแล้วแห่ง จึงเป็นการลำบากที่จะกล่าวถึงคุณภาพของครุ

ในก้านความคิดเห็นก่อให้ลักษณะการผลิตครุนั้น ໄก์เสนอว่า หลักสูตรการผลิตครุ ควรจะมีความสอดคล้องและครอบคลุมเนื้หานหลักสูตรที่จะต้องออกไปสอน จะก่อ

สอนคล่องทั้งในด้านเนื้อหาและวิธีสอน โดยอาจจะมีการสอนตามว่าครองกับความต้องการของผู้ใช้หรือไม่ และจากการศึกษาผลการใช้หลักสูตรของ สสวท. เองพบว่า ครูมีเนื้อหาเพียงพอ แต่ยังขาดในด้านวิธีการ ซึ่งเป็นเรื่องนี้ เพราะว่า ผู้เรียนໄດ້เรียนวิชาเนื้อหาจากคณะวิทยาศาสตร์ ซึ่งผู้สอนมุ่งที่จะให้เนื้อหาเพียงอย่างเดียว โดยไม่ได้คำนึงและสนใจเรื่องวิธีสอน และอาจารย์ทดลองทางค้านวิธีสอนแก้ไขโดยการนำข้อหาอย่างลึกซึ้งพอก่อนจากนี้ทางฝ่ายวิธีสอน ก็มี Assumption ว่า ถ้าผู้ศึกษาໄດ້ฝึกวิธีการบางอย่างแล้ว ก็สามารถที่จะประยุกต์ไปใช้ได้ แต่ในทางปฏิบัติแล้ว นักศึกษาไม่สามารถทำได้ และรายวิชาเกี่ยวกับวิธีสอนที่น้อยเกินไปไม่เพียงพอต่อการฝึกปฏิบัติ

ขอเสนอแนะในการแก้ปัญหา โดยที่สถาบันผลิตครุภารໄก็มีการประสานงานระหว่างผู้สอนวิชานេื้อหา กับผู้สอนวิธีสอน และรายวิชาวิธีสอน กาง ๆ เช่นการวัดผล วัสดุอุปกรณ์ และวิธีสอนนั้น จะต้องนำไปใช้ร่วมกัน จึงจะสามารถนำไปใช้ได้

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ก่อนที่ 2 ข้อมูลที่ได้จากการแบบสอบถามเชิงจักรีเช่นดังนี้

1. รายละเอียดเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม เสนอไว้ในตาราง

ที่ 1

ตารางที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม มีอาชารย์ผู้สอนวิชาชีวะสอน
วิทยาศาสตร์ ผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าส้าย และครู

ลักษณะ	ผู้ผลิต		ผู้บริหาร		หัวหน้าสายวิชา		ครู	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เพศ								
ชาย	26	57.78	92	72.44	31	49.21	105	42.86
หญิง	19	42.22	35	27.56	32	50.79	140	57.14
อายุ								
21-25ปี	-	-	-	-	-	-	87	35.66
26-30ปี	11	24.44	6	4.72	20	31.75	106	43.44
31-35ปี	16	35.56	-	16.52	6	9.52	30	12.30
36-40ปี	18	-		23.62	15	25.81	21	8.61
41-45ปี	40.00	-	27.56	22	34.92	-	-	-
46ปีขึ้นไป								
ภูมิ								
พื้นที่กรุงเทพฯ	-	-	8.66	10	15.88	-	-	-
ภาคศึกษา ปริญญาตรี	7	15.56	75.59	51	80.95	243	99.18	
ปริญญาโท	35	77.78	15.75	2	3.17	2	0.82	
ปริญญาเอก	3	6.66	-	-	-	-	-	-

จากตารางที่ 1 ที่แสดงถึงสภาพโดยทั่วไปของบุคคลแบบสอบถาม ปรากฏว่า ฝ่ายผลิตบุนริหารโรงเรียน บุคคลเป็นเพศชายร้อยละ 57.78 และ 72.44 ตามลำดับ ส่วนหัวหน้าสายและครู เป็นเพศหญิงร้อยละ 50.79 และ 57.14 ตามลำดับ อายุของ ฝ่ายผลิต และครูจะต่างกัน 36 ปี ถึงร้อยละ 60 และ 91.40 ตามลำดับ ส่วนบุนริหาร โรงเรียนและหัวหน้าสายจะมีอายุตั้งแต่ 36 ปีขึ้นไป ร้อยละ 78.74 และ 58.73 ตามลำดับ ุชิการศึกษาของบุคคลสูงกว่าระดับปริญญาตรี ร้อยละ 84.44 ส่วนบุนริหาร โรงเรียน หัวหน้าสายมีุชิการศึกษาขึ้นไป ร้อยละ 91.34 และ 84.12 ตามลำดับ

2. ความคิดเห็นของบุนริหารและหัวหน้าสายวิชา ต่อการผลิตครุวิทยาศาสตร์ ระดับมัธยมศึกษา การปฏิบัติงานของครู การบรรยายและการจัดครูเข้าสอน ซึ่งจะนำเสนอในตารางที่ 2, 3 และ 4

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

**ตารางที่ 2 ความคิดเห็นของผู้บริหารและหัวหน้าสายวิชา ต่อการผลิตครู
วิทยาศาสตร์ระดับมัธยมศึกษา**

ลำดับที่	ข้อความ	ผู้บริหาร		หัวหน้าสายวิชา	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1	ครูควรมีพื้นความรู้ในวิชา				
	วิชาหลักสูตรและการเรียนการสอนระดับมัธยมศึกษา	115	90.55	5	87.30
	วิชาจิตวิทยาการศึกษา	95	74.80	43	68.25
	วิชาเนื้อหาวิทยาศาสตร์สำหรับมัธยมศึกษา	87	68.50	61	96.83
	วิชาชีวีสอน	111	87.40	55	87.30
	วิชาการใช้วัสดุอุปกรณ์การสอน	105	82.66	59	93.65
	วิชาการรักและประเมินผล	115	90.55	59	93.65
	วิชาภาษาไทย	65	51.18	17	26.98
	วิชาจิตวิทยาระบุรุน	70	82.68	46	73.02
	วิชานิกริยาห้องสมุดโรงเรียน	91	55.12	21	34.92
	วิชาการแนะนำในโรงเรียน	88	71.65	18	28.57
	วิชาจิตวิทยาระบุรุน	105	69.29	35	55.56
2	ครูวิทยาศาสตร์ควรมีคุณสมบัติ คุณวุฒิ				
	ได้รับการศึกษาทางค้านวิทยาศาสตร์โดยเฉพาะ	28	22.05	2	3.17
	ได้รับวุฒิทางค้านการศึกษาในสายวิชาเอกวิทยาศาสตร์	65	51.18	38	60.32
	ได้รับวุฒิทางค้านการศึกษาในสายวิชาเอกหรือวิชาโท	65	49.61	28	36.51
	วิทยาศาสตร์				

ตารางที่ 2 (ก)

ลำดับที่	ข้อความ	ผู้บริหาร		หัวหน้าสายวิชา	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
3	การแยกผลิตภัณฑ์วิทยาศาสตร์เพื่อสอนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย การผลิตภัณฑ์วิทยาศาสตร์ที่สามารถสอนได้ทั้ง 2 ระดับ	56	48.03	22	34.92
4	คณิตศาสตร์ ความสามารถสอน	66	51.97	41	65.08
4.1	เฉพาะวิชาวิทยาศาสตร์ 1 วิชาหรือ 2 วิชา	65	51.18	24	38.09
4.2	วิชาวิทยาศาสตร์ และวิชาอื่นที่เรียนเป็นวิชาโท	61	48.03	14	22.23
4.3	วิชาวิทยาศาสตร์ และวิชาอื่น ๆ	7	11.81	25	39.68

จากตารางที่ 2 สรุปได้ว่า ผู้บริหารร้อยละ 90.55 มีความเห็นว่าคุณภาพมีพื้นความรู้ในวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอนระดับมัธยมศึกษา และวิชาการวัดและประเมินผล หัวหน้าสายร้อยละ 96.83 มีความเห็นว่ามีความรู้ในวิชาเนื้อหาวิทยาศาสตร์ สำหรับมัธยมศึกษา และร้อยละ 93.65 มีความเห็นว่า ความมีความรู้ในวิชาการใช้สักขีพยานในการสอนและการวัดและประเมินผล ผู้บริหารร้อยละ 51.18 มีความเห็นว่า คุณภาพการสอนและการวัดและประเมินผล ผู้บริหารร้อยละ 65.08 มีความเห็นว่า คุณภาพการสอนในสายวิชาเอกหรือวิชาโทวิทยาศาสตร์ กว่า ครึ่งร้อยของค้านการศึกษาในสายวิชาเอกหรือวิชาโทวิทยาศาสตร์ กว่า ครึ่งร้อยของค้านการศึกษาในสายวิชาอื่น ๆ ซึ่งอาจจะเรียนเป็นวิชาโทหรือไม่ กว่า ร้อยละ 59.84 และ 61.91 ความลักษณะ

**ตารางที่ ๓ ความคิดเห็นของผู้บริหารและหัวหน้าสาขาวิชาต่อการปฏิบัติงาน
ของครู**

ลำดับที่	ข้อความ	ผู้บริหาร		หัวหน้าสาขาวิชา	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1	ปัญหาการปฏิบัติงานของครูในสาขาวิชาศึกษาศาสตร์				
	ครูขาดความรับผิดชอบ	91	71.65	30	50.85
	ครูทองปฏิบัติงานค้านธุรการ	52		21	35.59
	ครูลังก์คณากรกว่าครูสายวิชา	47	40.94	20	33.90
	ครูขาดมุขย์ล้มพันธ์	43	37.01	7	11.86
	ครูมีทัศนคติที่ไม่คิดถืออาชีพ	31	33.86	9	15.25
	อื่น ๆ (มีช้าโง่สอนมาก, อุปกรณ์การทดลองไม่พอ)			14	23.73
2	ปัญหาการสอนวิชาศึกษาศาสตร์หลักสูตรใหม่ในโรงเรียน				
	อัตรากำลังครูไม่เพียงพอ	-	-	43	68.25
	แบบเรียนและคู่มือครูไม่เพียงพอ	-	-	22	34.92
	ครูไม่สามารถควบคุมการทดลอง ให้อบายน้ำดี	-	-	31	49.21
	ครูไม่สามารถใช้ชีวิชีสอนและเทคนิคการสอนให้เหมาะสมกับเนื้อหา	-	-	9	14.29
	ครูทองทำห้องค้านการสอน การเตรียม เก็บ และรักษา อุปกรณ์การทดลอง	-	-	52	82.54
	อื่น ๆ (มีช้าโง่สอนมากเกินไป อุปกรณ์การทดลองไม่เพียงพอ)	-	-	18	28.57

ตารางที่ 3 (ก่อ)

ลำดับที่	ข้อความ	ผู้บริหาร	หัวหน้าสายวิชา	
			จำนวน	ร้อยละ
3	ในการสอนวิชาวิทยาศาสตร์ ครูใช้การสอนแบบ บรรยาย	- -	42	66.67
	อภิปราย	- -	44	69.84
	สาธิต	- -	54	85.71
	ทดลอง	- -	61	96.83
	สืบสืม	- -	38	60.32
	สัมมนา	- -	7	11.11
	ฝึกงานนอกสถานที่	- -	32	50.73
	โครงการ	- -	13	20.63
4	ในการสอนวิชาวิทยาศาสตร์ ครูเน้นพัฒนาระบบค่าน ความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาวิชา	- -	54	85.71
	ทักษะการใช้เครื่องมือทางวิทยาศาสตร์	- -	50	79.37
	ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์	- -	49	77.78
	การเข้าใจวิธีการทางวิทยาศาสตร์	- -	44	69.84
	ทัศนคติทางวิทยาศาสตร์	- -	41	65.08
5	ผู้สอนขอสอบของโรงเรียน	98	77.17	26 41.27
	ครูผู้สอน	99	77.95	40 66.67
	ครูผู้สอนวิชาเกี่ยวกันร่วมกัน	2	1.57	4 6.35
	หัวหน้าสายวิชา	31	24.41	7 11.11
	คณะกรรมการสายวิชาวิทยาศาสตร์ของกลุ่มโรงเรียน			

ตารางที่ 3 (ก)

ลำดับที่	ข้อความ	บัญชีรายรับ		หัวหน้าสาขาวิชา	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
6	ผู้ประเมินผลการเรียนของนักเรียน ครูผู้สอน ครูผู้สอนวิชาเดียวที่มีวันเก็บ หัวหน้าสาขาวิชา	102	80.31	38	60.32
		87	68.50	49	77.78
		43	33.86	27	42.68
	คณะกรรมการสาขาวิชาศาสตร์ของโรงเรียน ฝ่ายรักและประเมินผล	-	-	6	9.52
		31	24.41	13	20.63
	คณะกรรมการสาขาวิชาศาสตร์ของโรงเรียน ท่านนายเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับหลักสูตรวิชาศาสตร์ เมื่อมีการเปลี่ยนแปลง	15	11.81	6	9.52
7	นาย ไม่เคย	104	81.89	54	85.71
		24	18.91	9	14.29
8	ระยะเวลาที่เหมาะสมที่ควรจัดให้มีการอบรมครูผู้สอน วิชาศาสตร์ เพื่อให้เข้าใจหลักสูตร เทคนิค และวิธีการสอนใหม่ๆ ทุกวภาคการศึกษา ภาคการศึกษาละ 2 ครั้ง ทุกปีการศึกษา ทุกครั้งที่มีการเปลี่ยนแปลงสูตรใหม่	33	25.98	10	15.87
		-	-	32	50.79
		102	80.31	55	87.30
		102	80.31	7	11.11

จากตาราง บัญชีการปฏิบัติงานของครูวิทยาศาสตร์ที่บูรณะและหัวหน้า
สาขาวิชาส่วนใหญ่ร้อยละ 71.65 และ 50.85 พมคือ ครูขาดความรับผิดชอบ รองลงมา
คือครูท้องปฏิบัติงานด้านธุรการและสังกัดมากกว่า 1 สาขาวิชา ในการสอนวิทยาศาสตร์
หลักสูตรใหม่ที่เป็นบัญชาที่หัวหน้าสาขาวิชา ร้อยละ 82.45 ลงความเห็นคือ ครูท้องทำงาน
ทำการสอน การเตรียม เก็บและรักษาอุปกรณ์

ในการสอนของครู หัวหน้าสาขาวิชา ร้อยละ 96.83 และ 85.71 เห็นว่าครูสอน
โดยการทัดลังและสาขิต และครูมักจะสอนเน้นพฤติกรรมทางด้านความรู้ความเข้าใจใน
เนื้อหา นอกจากนี้ครูท้องทำงานด้านการออกข้อสอบ การวัดและประเมินผล

บูรณะและหัวหน้าสาขาวิชา ร้อยละ 81.89 และ 85.71 ได้เคยเข้ารับ
การอบรมเกี่ยวกับหลักสูตรวิทยาศาสตร์ที่มีการเปลี่ยนแปลง และบูรณะ หัวหน้าสาขาวิชา
ร้อยละ 80.31 และ 87.30 มีความเห็นว่าการอบรมครูในเรื่องนี้ทุกมี

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4 ระดับความคิดเห็นของป้ายใช้ คือบุญวิหารและหัวหน้าสายพ่อ^๔
การบรรจุครูและการจัดครูเข้าสอน

ลำดับที่	ข้อความ	บุญวิหาร		หัวหน้าสายวิชา	
		\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.
1	เกณฑ์การพิจารณาจัดครูเข้าสอน				
1.1	พื้นความรู้	3.30	0.67	3.35	0.64
1.2	ประสบการณ์ในการสอน	3.33	0.68	3.11	0.74
1.3	สาบวิชาที่สอนบรรจุได้	2.99	0.88	2.81	0.94
1.4	ความสามารถ ความตั้งใจ ความสนใจ	3.31	0.69	3.24	0.80
1.5	จำนวนครูในสาบวิชา	2.43	0.95	2.53	0.91
2	มีส่วนในการบรรจุครูเข้าสอนในสาบวิชา วิทยาศาสตร์				
2.1	กรรมสามัญส่งครูมาไม่ทันกำหนดเวลา	2.71	1.07	-	-
2.2	ครูที่ได้รับการบรรจุสละสิทธิ์ ต้องมีการบรรจุ 2.06	1.20		-	-
	บุคคลใหม่ ซึ่งทำให้ใช้เวลานาน				
2.3	ในการสอนบรรจุ ไม่มีผู้สมัครคนใดทำคะแนน 1.78	0.85		-	-
	ได้ถึงเกณฑ์กำหนด				
2.4	ได้ครูไม่ตรงตามวุฒิที่ขอ	2.02	0.96	-	-
2.5	ไม่ได้อธิรากำลังให้มั่นแน่ครูที่ขอสายหรือ เกินอายุ	2.27	0.99	-	-
2.6	ครูประจำการลาศึกษาต่อ	2.34	0.89	-	-

ตารางที่ 4 (ต่อ)

ลำดับที่	ข้อความ	บุบวิหาร		หัวหน้าสาขาวิชา	
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
3	ขั้นร่างของครูต้องเรียนมีความเหมาะสม ในการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ (รร.มีครูวิทยา- ศาสตร์อย่างเพียงพอ)	2.61	0.63	2.66	0.92
4	ครูวิทยาศาสตร์มีความรู้ในเนื้อหาวิชาที่ได้ศึกษา มาเพียงพอที่จะสอนวิทยาศาสตร์ในระดับชั้นมัธยม <u>ศึกษาตอนตน</u>	3.19	0.50	3.21	0.52
5	ครูวิทยาศาสตร์มีความรู้ในเนื้อหาวิชาที่ได้ศึกษา เพียงพอที่จะสอนวิทยาศาสตร์ในระดับชั้นมัธยม ศึกษาตอนปลาย	3.08	0.66	3.00	0.60
6	โรงเรียนได้จัดเอกสารประกอบการเรียนการ- สอนมีหลักสูตรประมาณการสอน แบบเรียนคู่มือครู คู่มือการรักและประเมินผล	2.73	0.78	-	-
7	โรงเรียนได้จัดบริการทาง้านสอนโดยนักศึกษา	2.88	0.88	2.74	0.81
8	ครูวิทยาศาสตร์ได้ใช้เทคนิคและวิธีการสอนใหม่ๆ	3.28	0.58	3.03	0.75
9	การเลือกใช้อุปกรณ์การสอนให้เหมาะสมกับจุล มุนหมายและเนื้อหาที่สอน	3.00	0.63	3.17	0.76
10	ความรู้ ความเข้าใจ และสนใจ ท่องเรื่องการ รักและประเมินผลการเรียนการสอน	3.06	0.51	2.78	0.71

ตารางที่ 4 (ต่อ)

ลำดับที่	ข้อความ	ผู้บริหาร		หัวหน้าสาขาวิชา	
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
11	คณวิทยาศาสตร์ควรมีความรู้ทางด้านงานประจำ- ชั้นและงานค้านครุการ	3.21	0.62	2.54	0.73
12	การส่งเสริมทางวิชาการของคณวิทยาศาสตร์นั้น มีความจำเป็นอย่างยิ่ง	-	-	3.79	0.42

จากตารางที่ 4 สรุปได้ว่า ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดครุเข้าสอน
ห้องผู้บริหารและหัวหน้าสาขาวิชาจากเรื่องจำนวนครุในสาขาวิชาเพียงเล็กน้อย และ
โรงเรียนมีคณวิทยาศาสตร์อย่างเพียงพอ

สิ่งที่เป็นปัญหามากในด้านการบรรจุครุเข้าสอนในสาขาวิชาคณวิทยาศาสตร์ คือ
กรมสามัญส่งครุมาไม่พันคนกำหนดเวลา

ในด้านเกี่ยวกับครุ มีด้านความรู้ห้องผู้บริหารและหัวหน้าสาขาวิชา มีความเห็นว่า
คณวิทยาศาสตร์มีความรู้ที่จะสอนวิทยาศาสตร์ทั้งระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษา
ตอนปลาย มีการใช้เทคนิคหรือสอนใหม่ ๆ สามารถใช้อุปกรณ์ให้เหมาะสมกับชุมชนอย่าง
และเนื้อหาที่สอน ตลอดจนมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องการวัดและประเมินผลมาก

นอกจากนี้ ผู้บริหารและหัวหน้าสาขาวิชาที่มีความเห็นว่าครุควรจะมีความรู้ทางด้าน
งานประจำชั้น และงานธุรการ การจัดเอกสารประกอบการสอน ตลอดจนบริการทางด้าน
โสตทัศนูปกรณ์ ทางโรงเรียนได้ซื้อให้ครุอย่างเพียงพอ ส่วนการส่งเสริมทางวิชาการให้
ครุนั้นหัวหน้าสาขาวิชา มีความเห็นว่ามีความจำเป็นมาก

2. ค่านการปฏิบัติงานและการสอนของครู นำเสนอด้วยตารางที่ 5

ตารางที่ 5 เกี่ยวกับการปฏิบัติงานและการสอนของครู

ลำดับที่	ข้อความ	จำนวน	ร้อยละ
1	ครูสอนตรงตามวิชาเอก	26	12.68
2	สอนตรงตามวิชาเอกและโท	10	4.88
3	สอนตรงตามวิชาเอกไม่ตรงวิชาโท	82	40.00
4	สอนตรงวิชาโทไม่ตรงวิชาเอก	4	1.95
5	ไม่ตรงตามวิชาเอก-โท	74	36.10
6	ครูที่ไม่ได้รับการศึกษาทางด้านวิทยาศาสตร์	9	4.39
7	ครูจะห้องสอนมากกว่า 1 วิชา	82	40.00
8	ครูสอนเพียง 1 วิชา	123	60.00
9	ครูสอนแม้ชัยมีศึกษาตอนตน	143	58.36
10	งานหน้าที่อื่นที่นอกเหนือจากงานสอน งานประจำชั้น	171	71.55
	งานธุรการ	10	4.18
	งานแนะนำ	8	3.35
	งานบรรยาย	1	0.42
	งานโสตทัศนูปกรณ์	8	3.35
	ไม่ได้ทำเลย	28	11.43
	อื่น ๆ มี	41	16.73
	วิชาการ, วัดผล, ปกครอง, กิจกรรม ชุมชน, กีฬา ฝ่ายทะเบียน, ธุรการ, สวัสดิการ การเงิน		}

ตารางที่ 5 (ต่อ)

ลำดับที่	ขอความ	จำนวน	รอยละ
11	ในการสอน ครูใช้วิธีสอนแบบ บรรยาย	103	66.12
	อภิปราย	96	63.67
	สาธิต	118	78.78
	ทดลอง	142	93.88
	สืบสอบ	62	44.49
	สมมนา	5	5.31
	ศึกษาอกสตานท์	35	22.86
	โครงการ	8	4.49
12	ในการสอนวิทยาศาสตร์ หานเน้นพฤติกรรม ความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาวิทยาศาสตร์	202	82.45
	ทักษะการใช้เครื่องมือทางวิทยาศาสตร์	162	66.12
	ทักษะข่าวสารทางวิทยาศาสตร์	145	59.18
	การเข้าใจวิธีการทางวิทยาศาสตร์	122	49.80
	ทัศนคติทางวิทยาศาสตร์	112	45.71
13	การประเมินผลการเรียน พิจารณาจาก การสอบของนักเรียน.	214	87.35
	การสังเกตในชั้นเรียน	185	75.51
	การตั้งภาระ	101	41.22
	งานที่มอบหมายให้คนกว้าง	132	53.88
	การปฏิบัติการทดลองและเน้นทักษะทางฯ	202	82.45

ตารางที่ 5 (ต่อ)

ลำดับที่	ข้อความ	จำนวน	ร้อยละ
14	สิ่งที่ปฏิบัติหลังจากการประเมินและวิเคราะห์ข้อสอบ	115	49.94
	เตรียมการสอนให้เข้าใจ	173	70.01
	ศึกษาเทคนิควิธีสอนเพิ่มเติม	164	66.94
	ศึกษาเนื้อหาเพิ่มเติม	151	61.63
15	การประเมินผลการสอนของท่าน พิจารณาจาก		
	ผู้เขียน	224	91.43
	ผู้รวมงาน	82	32.65
	ผู้บังกับปัญชา	19	7.76
	ตนเอง	176	71.84
16	ท่านมีโอกาสศึกษาหลักสูตรวิทยาศาสตร์ระดับมัธยมศึกษา		
	เมื่อมีการเปลี่ยนแปลง	184	75.10
	มี	61	24.94
17	ดำเนินศึกษาโดยวิธี		
	เข้ารับการอบรม	160	86.96
	ประชุมสัมมนาภายในโรงเรียน	25	13.59
	ประชุมสัมมนาภายในกลุ่มโรงเรียน	45	24.46
	ประชุมสัมมนาระหว่างกลุ่มโรงเรียน	35	19.02
	ศึกษาด้วยตนเอง	100	54.35

ตารางที่ 5 (ต่อ)

ลำดับที่	ข้อความ	จำนวน	ร้อยละ
18	โรงเรียนเปิดโอกาสให้ครูได้มีการเพิ่มพูนความรู้ทาง วิชาการโดย ส่งไปอบรม เปิดโอกาสให้ศึกษาต่อ ส่งไปศึกษาในสถาบันการศึกษาต่าง ๆ จัดบริการเอกสารอ่านประกอบ จัดประชุมสัมมนาภายในโรงเรียน จัดประชุมสัมมนาภายในกลุ่มโรงเรียน จัดประชุมสัมมนาระหว่างกลุ่มโรงเรียน	214 85 9 35 23 42 26	87.35 34.69 3.67 14.29 9.39 17.14 10.61

จากตาราง ปรากฏว่า ครูได้สอนตรงตามวิชาเอก-โท ที่ได้ศึกษามาเพียงร้อยละ 4.88 ได้สอนตรงตามวิชาเอก หรือวิชาโท ร้อยละ 41.95 และสอนไม่ตรงตามวิชา
เอก-โท เลยร้อยละ 36.10 นอกจากนี้ยังมีครูที่ไม่ได้เรียนมาทางค้านวิชาวิทยาศาสตร์
อีกร้อยละ 4.39 ท่องมาสอนวิทยาศาสตร์

มีครูสอนเพียง 1 วิชา ร้อยละ 60.00 และสอนมากกว่า 1 วิชา ซึ่งมีตั้งแต่
2 วิชา ถึง 4 วิชา ร้อยละ 40.00 มีครูสอนวิทยาศาสตร์ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นร้อยละ
58.36 ซึ่งครูสอนวิทยาศาสตร์ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นนี้อาจจะสอนเพียง 1 วิชา 1 ชั้น
หรือ ห้องสอนครุภักดิ์วิชาอื่นๆ

นอกจากงานสอนแล้ว ครูปั้งทองปฏิบัติงานหน้าที่อื่น ๆ นอกจากงานสอนอีก ร้อยละ 88.57 และมีครูที่ปฏิบัติงานสอนเพียงอย่างเดียวร้อยละ 11.42 งานที่ครู ทองปฏิบัตินอกเหนือจากงานสอนนั้นส่วนใหญ่จะเป็นงานด้านครุประจําชั้น

ในเรื่องการเรียนการสอน พ忙ว่า ครูร้อยละ 93.88 และ 78.78 ใช้วิธี การสอนแบบทดลองและสาธิต และร้อยละ 66.12 ใช้การบรรยายและในการสอน ครู ร้อยละ 82.45 จะเน้นความรู้ความเข้าใจเนื้อหาวิชา มีครูเพียงร้อยละ 49.60 และ 45.71 เท่านั้นที่เน้นวิธีการทางวิทยาศาสตร์และทัศนคติทางวิทยาศาสตร์

ในการประเมินผลการเรียน ครูร้อยละ 87.35 ยังคงใช้ผลการสอบของ นักเรียนเป็นเกณฑ์ และมีการพิจารณาจากการปฏิบัติการทดลองและ ห้ามระตาม ๆ ร้อยละ 70.61 นำมาใช้ในการตรวจการสอนให้กึ่ง จะมีครูเพียงร้อยละ 49.44 เท่านั้น ที่ให้เคราะห์ห้อสอบ ส่วนเรื่องการประเมินผลการสอนของครูเองนั้น ครูใช้ การพิจารณาจากผู้เรียนร้อยละ 91.43 และใช้ตัวเองพิจารณาเองร้อยละ 71.84

สำหรับโอกาสการศึกษาหลักสูตรวิทยาศาสตร์ เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงนั้น มีครู ร้อยละ 75.10 ที่มีโอกาสได้ศึกษา ซึ่งในจำนวนที่ศึกษาโดยการถูกส่งเข้ารับการอบรม ถึงร้อยละ 86.96 และรองลงมาคือศึกษาด้วยตนเองร้อยละ 54.35 และสำหรับทาง โรงเรียนเองได้เปิดโอกาสให้ครูได้มีโอกาสเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการโดยส่วนใหญ่ ร้อยละ 87.35 จะส่งไปอบรม รองลงมา ร้อยละ 34.69 เปิดโอกาสให้ศึกษาต่อ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

4. ความคิดเห็นของผู้ผลิตและครุอ่อนลักษณะการผลิต ระบบเวลาการศึกษา การเรียนการสอน การฝึกสอน ในสถาบันผลิตครุวิทยาศาสตร์ ซึ่งจะนำเสนอในตารางที่ 6,7, และ 8

ตารางที่ 6 ความคิดเห็นของผู้ผลิตและครุ ต่อการจัดรายวิชาในหลักสูตร การผลิตครุวิทยาศาสตร์ ระบบเวลาการศึกษา การเรียนการสอน การฝึกสอนในสถาบันผลิตครุวิทยาศาสตร์ระดับมัธยมศึกษา

ลำดับที่	ข้อความ	ผู้ผลิต ครุ	
		รายละเอียด	รายละเอียด
1	ในหลักสูตรการผลิตครุวิทยาศาสตร์ระดับมัธยมศึกษา ควรมีวิชาใดไปบ้าง		
	1.1 วิชาหลักสูตรและการเรียนการสอนระดับมัธยมศึกษา	91.11	70.61
	1.2 วิชาจิตวิทยาการศึกษา	75.56	55.10
	1.3 วิชาวิทยาศาสตร์สำหรับมัธยมศึกษา	88.89	65.31
	1.4 วิชาวิธีการสอน	100.00	77.14
	1.5 วิชาการใช้สื่อสื่อสื่อการสอน	100.00	80.41
	1.6 วิชาการวัดและประเมินผล	95.56	71.43
	1.7 วิชาภาษา	28.89	22.22
	1.8 วิชาบริการห้องสมุดในโรงเรียน	28.89	21.63
	1.9 วิชาการแนะนำในโรงเรียน	40.00	26.53
	1.10 วิชากิจกรรมนักเรียนระดับมัธยมศึกษา	55.56	35.92
	1.11 วิชาสัมมนาการศึกษา	64.44	25.71
	1.12 วิชาจิตวิทยาระบุน	64.44	53.47

ตารางที่ 6 (ต่อ)

ลำดับที่	ข้อความ	บัญชีผลิต ครุ	
		รายละเอียด	รายละเอียด
2	วิชาชีวีสอนวิทยาศาสตร์ระดับมัธยมศึกษา ครรจกให้ผู้เรียน ได้เรียน		
	2.1 วิชาชีวีสอนทั่วไปเพียง 1 รายวิชา	-	1.24
	2.2 วิชาชีวีสอนวิทยาศาสตร์เพียง 1 รายวิชา	11.11	16.18
	2.3 วิชาชีวีสอนทั่วไป 1 รายวิชา และวิชาชีวีสอน วิทยาศาสตร์อีก 1 รายวิชา	60.58	64.44
	2.4 วิชาชีวีสอนทั่วไป และวิชีสอนวิทยาศาสตร์รวม 1 รายวิชา	17.78	21.58
3	วิชาสคุปกรณ์การสอน ครรจกให้ผู้เรียนได้เรียน		
	3.1 วิชาพื้นฐานการใช้สคุปกรณ์การสอนทั่วไปเพียง 1 วิชา	2.22	2.94
	3.2 วิชาสคุปกรณ์การสอนเฉพาะวิชาชีววิทยาศาสตร์ เพียง 1 วิชา	20.00	16.39
	3.3 วิชาพื้นฐานการใช้สคุปกรณ์การสอนทั่วไป 1 รายวิชาและวิชาสคุปกรณ์การสอนเฉพาะวิชา วิทยาศาสตร์อีก 1 วิชา	48.89	57.98
	3.4 วิชาพื้นฐานการใช้สคุปกรณ์การสอนทั่วไปและ วัสดุอุปกรณ์การสอนเฉพาะวิชาชีววิทยาศาสตร์รวม 1 วิชา	28.89	22.69

ตารางที่ 6 (ต่อ)

ลำดับที่	ข้อความ	บัญชีทุน	
		รายจด	รายละ
4	วิชาการจัดและประเมินผลการศึกษา ควรจัดให้ผู้เรียนได้เรียน		
	4.1 วิชาการวัดและประเมินผลการศึกษาทั่วไปเพียง 1 รายวิชา	6.67	5.49
	4.2 วิชาการวัดและประเมินผลการศึกษาวิชาวิทยาศาสตร์ เพียง 1 รายวิชา	20.00	18.14
	4.3 วิชาการวัดและประเมินผลการศึกษาทั่วไป 1 รายวิชา และวิชาการวัดและประเมินผลเฉพาะวิชาวิทยาศาสตร์ อีก 1 วิชา	42.22	50.63
	4.4 วิชาการวัดและประเมินผลการศึกษาทั่วไปและการวัด และประเมินการศึกษาเฉพาะวิชาวิทยาศาสตร์รวม 1 รายวิชา	31.11	25.74
5	หลักสูตรการผลิตครุวิทยาศาสตร์ระดับมัธยมศึกษา ควรกำหนดค่ายวิชาให้เรียน		
	5.1 วิชาเอก 1 สาขาวิชา	11.11	4.62
	5.2 วิชาเอก 2 สาขาวิชา	22.22	11.34
	5.3 วิชาเอก 1 สาขาวิชา วิชาโท 1 สาขาวิชา	46.67	55.58
	5.4 วิชาเอก 1 สาขาวิชา วิชาโท 2 สาขาวิชา	4.44	25.53
	ไม่จำเป็นต้องมีวิชาเอก-โท	15.56	4.62

ตารางที่ 6 (ต่อ)

ลำดับที่	ข้อความ	บัญชีรายรับ	
		รายรับ	รายจ่าย
6	การแยกผลิตครุวิทยาศาสตร์ เพื่อสอนในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย และชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เห็นควร ไม่เห็นควร	13.33 17.92 86.67 82.08	
7	ระยะเวลา 4 ปี ที่กำหนดในหลักสูตรการผลิตครุวิทยาศาสตร์ ระดับมัธยมศึกษา		
	เหมาะสม	79.55 83.19	
	ไม่เหมาะสม	20.45 16.81	
8	ในกรณีที่ไม่เหมาะสม ระยะเวลาที่เหมาะสม ควรเป็น		
	3 ปีครึ่ง	25.00 35.00	
	4 ปีครึ่ง	37.50 27.50	
	5 ปี	25.00 30.00	
9	อาจารย์ผู้สอนวิชาวิศวกรรมศาสตร์ ควรมีคุณสมบัติ		
	9.1 เคยสอนวิชาวิทยาศาสตร์ในระดับมัธยมศึกษามาก่อน	13.33 12.65	
	9.2 สำเร็จการศึกษาด้านการมัธยมศึกษาและเคยสอนใน ระดับมัธยมศึกษา	13.33 7.76	
	9.3 สำเร็จการศึกษาด้านการสอนวิทยาศาสตร์และสอน ในระดับอุดมศึกษา	15.56 5.71	
	9.4 สำเร็จการศึกษาทางด้านวิทยาศาสตร์และเคยสอน ในระดับมัธยมศึกษา	24.44 33.88	
	9.5 สำเร็จการศึกษาด้านการสอนวิทยาศาสตร์และเคย สอนในระดับมัธยมศึกษา	68.89 47.35	

ตารางที่ 6 (ต่อ)

ลำดับที่	ข้อความ	บัญชีรายรับ ราย支	
		รายรับ	ราย支
10	อาจารย์ผู้สอนวิชาชีววิทยาศาสตร์		
	10.1 ควรแสดงการสอนเรื่องให้สิ่งใดไปปฏิบัติ	62.22	37.78
	10.2 ควรมุ่งใช้ปฏิบัติมากกว่าเขียนทดลอง	62.22	41.63
	10.3 ควรสร้างสภาวะจำลอง	44.44	58.37
	10.4 ควรให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรม	64.44	67.76
11	นิสิตໄດ້ฝึกสอนตรงตามสาขาวิชาเอก	-	70.80
12	ระยะเวลาในการจัดการฝึกสอนแต่ละครั้งอาจเป็นเวลา		
	4 สัปดาห์	-	2.13
	6 สัปดาห์	2.22	3.40
	8 สัปดาห์	13.33	7.23
	10 สัปดาห์	11.11	8.09
	12 สัปดาห์	17.78	25.11
	1. ภาคการศึกษา	42.22	52.77
	1 มี	-	0.43
13	ในการดำเนินการนี้ ควรจัดให้มีการประชุมสัมมนา ระหว่างอาจารย์นิเทศก์กับนิสิตฝึกสอน ก่อนการฝึกสอน	86.67	68.16
	ระหว่างการฝึกสอน	71.11	74.29
	หลังการฝึกสอน	73.33	57.78
	เมื่อมีปัญหาเกิดขึ้น	31.11	9.39

ตารางที่ 6 (ต่อ)

ลำดับที่	ข้อความ	บุคลิก ครู	
		รายละเอียด	รายละเอียด
14	คุณสมบัติของอาจารย์นิเทศก์การสอนวิทยาศาสตร์		
14.1	ความมีประสิทธิภาพในการสอนระดับอุดมศึกษาไม่น้อยกว่า ๓ ปี	11.11	3.27
14.2	ความมีประสิทธิภาพในการสอนวิชาวิทยาศาสตร์และวิชาชีวะสอนวิทยาศาสตร์	48.67	27.76
14.3	ความมีประสิทธิภาพในการสอนวิชาวิทยาศาสตร์ในระดับอุดมศึกษา	6.67	1.63
14.4	ความมีประสิทธิภาพในการสอนวิทยาศาสตร์ระดับมัธยมศึกษามาก่อน	24.44	22.86
14.5	ความมีประสิทธิภาพในการสอนวิชาวิทยาศาสตร์ระดับมัธยมศึกษาและเป็นผู้สอนวิชาชีวะสอนวิทยาศาสตร์ระดับมัธยมศึกษา	73.33	44.49

จากตาราง สรุปได้ว่า ในเรื่องเกี่ยวกับรายวิชาที่ครูกำรนั้นความรู้ บุคลิก หังเหนมควมเห็นว่า ความมีความรู้ในวิชาชีวะสอนและวิชาการใช้วัสดุอุปกรณ์การสอน และบุคลิกรายละเอียด 95.50 และ 91.11 มีความเห็นว่าความมีความรู้ในวิชาการวัดและประเมินผล และวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอนระดับมัธยมศึกษา ส่วนครูรายละเอียด 80.41 มีความเห็นว่า ความมีวิชาการใช้วัสดุอุปกรณ์การสอน และรายละเอียด 79.14 ที่ความมีวิชาชีวะสอน

ในเรื่องการจัดรายวิชาเรียนต่าง ๆ มีรายวิชาชีวีสอนวิทยาศาสตร์ระดับมัธยมศึกษา บุญผลิตและครูส่วนใหญ่ (ร้อยละ 60.58 และ 64.44) มีความเห็นว่าควรจัดให้บุญเรียนวิชาชีวีสอนหัวไป 1 รายวิชา และวิชาชีวีสอนวิทยาศาสตร์อีก 1 รายวิชา วิชาชีวศึกษา อุปกรณ์การสอน บุญผลิตและครูส่วนใหญ่ (ร้อยละ 48.89 และ 57.98) ทางก็มีความเห็นว่า ควรจัดให้บุญเรียนวิชาพื้นฐานการใช้วัสดุคุปกรณ์การสอนหัวไป 1 รายวิชา และวิชาชีวศึกษาคุปกรณ์การสอนเฉพาะวิทยาศาสตร์อีก 1 วิชา และวิชาการจัดและประเมินผลการศึกษา บุญผลิตและครูทางก็มีความเห็นว่า บุญเรียนควรได้เรียนวิชาการวัดและประเมินผลการศึกษาหัวไป 1 รายวิชา และวิชาการวัดและประเมินผลเฉพาะวิชาวิทยาศาสตร์อีก 1 วิชา

ค้านหลักสูตรการยผลิตครูวิทยาศาสตร์ระดับมัธยมศึกษา บุญผลิตและครู (ร้อยละ 46.67 และ 55.58) ทางก็มีความเห็นว่า ควรกำหนดรายวิชาใหม่เรียนเป็นวิชาเอก 1 สายวิชา วิชาโท 1 สายวิชา และบุญผลิตและครูส่วนใหญ่ ร้อยละ 86.67 และ 82.08 มีความเห็นว่า ควรจะผลิตครูวิทยาศาสตร์เพื่อสอนໄค์หั้งระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนตนและมัธยมศึกษาตอนปลาย

เรื่องระยะเวลา 4 ปีที่กำหนดไว้ในหลักสูตรการยผลิตครูวิทยาศาสตร์ระดับมัธยมศึกษานั้น บุญผลิต 79.55 และ 83.19 ทางก็เห็นว่า เหมาะสมแล้ว สำหรับบุญที่เห็นว่า ไม่เหมาะสมนั้น บุญผลิตร้อยละ 37.50 คือควรเป็น 4 ปีครึ่ง และครูร้อยละ 35.00 คือควรเป็น 3 ปีครึ่ง

ในเรื่องเกี่ยวกับคุณสมบัติของอาจารย์บุญสอนวิชาชีวีสอนวิทยาศาสตร์ บุญผลิต ร้อยละ 68.89 และครูร้อยละ 47.35 มีความเห็นว่าอาจารย์ควรสำเร็จการศึกษา ค้านการสอนวิทยาศาสตร์และเคยสอนในระดับมัธยมศึกษา และบุญผลิตและครูร้อยละ 64.44 และ 67.76 มีความเห็นว่า อาจารย์บุญสอนวิชาชีวีสอนวิทยาศาสตร์นี้ จะให้บุญเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรม และบุญผลิตร้อยละ 62.22 มีความเห็นว่าอาจารย์ควรแสดงการสอน เช่น ให้น้ำสีพันๆไปปฏิบัติ และครูรุ่งเชิงปฏิบัตินักกว่าเชิงทดลอง ส่วนครูร้อยละ 58.37 คือว่า อาจารย์ควรสร้างสภาวะจำลองในการสอน

ทางค้านการฝึกสอนนั้น ผู้ผลิตร้อยละ 42.22 มีความเห็นว่าระยะเวลาใน การจัดการฝึกสอนแต่ละครั้งควรเป็นเวลา 1 ภาคการศึกษา และครูร้อยละ 32.77 ก็ มีความเห็นเช่นเดียวกัน และในการดำเนินการนี้ ผู้ผลิตร้อยละ 86.67 มีความเห็นว่า ควรจัดให้มีการประชุมสัมมนาระหว่างอาจารย์นิเทศก์กับนิสิตฝึกสอนก่อนการฝึกสอน ส่วนครูร้อยละ 74.29 คิดว่า ควรจะเป็นระหว่างการฝึกสอน

ส่วนคุณสมบัติของอาจารย์ของนิเทศก์การสอนวิทยาศาสตร์นั้น ผู้ผลิตรและครู ร้อยละ 73.33 และ 44.49 มีความเห็นว่า อาจารย์นิเทศก์ควรมีประสบการณ์ในการ สอนวิชาวิทยาศาสตร์ระดับมัธยมศึกษาและ เป็นผู้สอนวิชาชีววิทยาศาสตร์ระดับมัธยม ศึกษา

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 7 ระดับความคิดเห็นของผู้ผลิต และครูเกี่ยวกับหลักสูตรในการผลิตครู

ลำดับที่	ข้อความ	ผู้ผลิต		ครู	
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
1	รายวิชาที่ไปในมีความสำคัญของการนำไปใช้ในการ ประกอบอาชีพครู				
1.1	วิชาหลักสูตรและการเรียนการสอนระดับมัธยม ศึกษา	3.30	0.66	3.29	0.69
1.2	วิชาจิตวิทยาการศึกษา	3.04	0.71	3.24	0.69
1.3	วิชาสรุปภาระการสอน	3.43	0.55	3.38	0.71
1.4	วิชาการวัดและประเมินผล	3.32	0.52	3.38	0.62
1.5	วิชาวิช唆นวิทยาศาสตร์	3.74	0.44	3.54	0.59
1.6	วิชาเนื้อหาทางวิทยาศาสตร์	3.53	0.58	3.37	0.71
2	เนื้อหาวิทยาศาสตร์ที่กำหนดในหลักสูตรเพียงพอ ที่จะใช้สอนวิทยาศาสตร์ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น	3.19	0.72	3.12	0.74
3	เนื้อหาวิทยาศาสตร์ที่กำหนดในหลักสูตรเพียงพอ ที่จะใช้สอนวิทยาศาสตร์ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย	3.18	0.68	3.00	0.75
4	ผู้เรียนมีอิสระในการเลือกสาขาวิชาเรียน	2.50	0.91	3.14	0.87
5	ควรเพิ่มการฝึกงานประจำวัน และงานชุมชนการใน หลักสูตรการผลิตครูวิทยาศาสตร์ระดับมัธยมศึกษา	-	-	2.71	0.89
6	การฝึกสอนของนิสิต				
6.1	ให้ฝึกสอนตามสาขาวิชาเอก	3.00	0.72	3.23	0.88
6.2	สามารถนำหลักการและทฤษฎีทางจิตวิทยาไปใช้	2.55	0.84	2.77	0.66
6.3	สามารถสอนให้บรรลุวัตถุประสงค์	2.77	0.96	2.87	0.68
6.4	มีความแน่นอนในเนื้อหาที่สอน	2.87	0.60	-	-
6.5	มีความคิดสร้างสรรค์ในการจัดกิจกรรมการสอน	2.50	0.81	--	-

ตารางที่ 7 (ต่อ)

ลำดับที่	ข้อความ	ผลิต		ครุ	
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
7	ค้านอาจารย์นิเทศ				
7.1	ใช้เวลาสังเกตการสอนน้อยเกินไป	2.93	0.64	2.82	0.92
7.2	ความมีเกณฑ์ในการวัดและประเมินผลในแนว เดียวกัน	3.47	0.78	3.26	0.82
8	อาจารย์พเลี้ยง				
8.1	ควรให้ความร่วมมือ	2.77	0.60	3.52	0.60
8.2	ความมีส่วนร่วมในการวัดและประเมินผล	3.09	0.66	3.30	0.76
9	องค์ประกอบที่สำคัญของการสอนวิชาวิทยาศาสตร์				
9.1	หลักสูตร	3.36	0.57	3.42	0.66
9.2	ประมาณการสอน	3.10	0.62	3.18	0.73
9.3	แบบเรียนและคู่มือครู	3.36	0.57	3.44	0.63
9.4	อุปกรณ์การสอน	3.57	0.56	3.70	0.56
10	สิ่งที่สำคัญในการดำเนินการสอน				
	การตั้งวัดถูกประสงค์ของการสอน	3.32	0.63	3.59	0.51
	การเตรียมการสอน	3.40	0.53	3.69	0.50
	ความแน่นยำในเนื้อหาวิชาวิทยาศาสตร์	3.50	0.65	3.66	3.51
	เทคนิควิธีสอน	3.56	0.67	3.69	0.49
	เทคนิคการใช้อุปกรณ์การสอน	3.50	0.66	3.62	0.51

จากตาราง สรุปได้ว่า ระดับความคิดเห็นของผู้ผลิตและครูต่อรายวิชาในตารางอยู่ในเกณฑ์มาก และนอกจ้านี้ระดับความคิดเห็นของผู้ผลิตและครูต่อความรู้ที่ได้ศึกษามาในหลักสูตรการผลิตครูเพียงพอที่จะให้สอนวิทยาศาสตร์ระดับมัธยมศึกษาตอนตน และตอนปลายอยู่ในเกณฑ์มาก

ความมีส่วนร่วมในการเลือกสาขาวิชาเรียนนั้น ผู้ผลิตมีความเห็นว่าปัจจุบัน แต่ครู มีความเห็นว่ามาก และครูมีความเห็นว่าควรมีการเพิ่มการฝึกงานประจำชั้นและงานชุมชน ในหลักสูตรการผลิต

ด้านการฝึกสอน ผู้ผลิตมีความเห็นว่า นักศึกษายังมีความคิดวิเริ่มในการจัดกิจกรรม การสอนน้อย ส่วนเรื่องอาจารย์นิเทศก์ทั้งผู้ผลิตและครู มีความเห็นว่า อาจารย์นิเทศก์ ใช้เวลาในการสังเกตอย่างน้อย และอาจารย์นิเทศครรภ์มีเกณฑ์ในการวัดและประเมินผลในแนวเดียวกัน และนอกจานหั้งผู้ผลิตและครูมีความเห็นว่า อาจารย์ที่เลี้ยงควรให้ความร่วมมือ และมีส่วนในการวัดและประเมินผลฝึกการสอนด้วย

สำหรับเรื่องของคปประจำบที่สำคัญของการสอนวิทยาศาสตร์ ทั้งผู้ผลิตและครู ถ่างมีระดับความคิดเห็นที่เรื่องอุปกรณ์การสอนในระดับมากที่สุด และเรื่องสิ่งที่สำคัญใน การดำเนินการเรียนการสอน ผู้ผลิตมีความเห็นที่เรื่องเทคนิควิธีสอนในระดับมากที่สุด ส่วนครูมีระดับความคิดเห็นที่เรื่องการตั้งห้องประชุม การเตรียมการสอน ความแบบยำ ในเนื้อหาวิชาและเทคนิควิธีสอน มากที่สุด ส่วนเทคนิคการใช้อุปกรณ์การสอนอยู่ในระดับมาก

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 8 ความคิดเห็นของผู้ผลิต ต่อการจัดทำหลักสูตรการผลิตครุวิทยาศาสตร์ระดับมัธยมศึกษา

ลำดับที่	ข้อความ	จำนวน	ร้อยละ
1	ในการจัดทำหลักสูตรการผลิตครุวิทยาศาสตร์ ควรมีการประชุมทางนโยบายร่วมกับสถาบันอื่น เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย	43 2	15.56 4.44
2	ถ้าเห็นด้วยน่าจะวางแผนนโยบายร่วมกับ ครุศาสตร์ ศูนย์พัฒนาหลักสูตร สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สถาบันอื่นที่ผลิตครุวิทยาศาสตร์ระดับเดียวกัน	5 21 37 34	11.11 46.67 82.22 75.56
3	ควรมีศูนย์กลางเพื่อให้สถาบันผลิตครุวิทยาศาสตร์ระดับนี้ได้ แลกเปลี่ยนความคิดเห็น ไม่เห็นด้วย	43 2	95.56 4.44
4	การปรับปรุงหลักสูตรการผลิตครุวิทยาศาสตร์ระดับมัธยมศึกษา ควรปรับปรุงทุก 1 ปี ควรปรับปรุงทุก 2 ปี ควรปรับปรุงทุก 4 ปี ควรปรับปรุงทุกครั้งที่มีการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรใหม่	34 7 7 2	75.56 15.56 15.56 4.44

จากตาราง จะเห็นໄຄวायูยลิตรส่วนใหญ่รอยละ 95.56 เน้นค้ายกน้ำที่จะให้
มีการประชุมวางแผนนโยบายร่วมกับสถาบันอื่นในการจัดทำหลักสูตร ชั้นสถาบันต่าง ๆ นั้น
อยู่บล็อกรอยละ 82.22 และ 75.56 เห็นว่าจะเป็นสถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และ
เทคโนโลยี และสถาบันอื่นที่ผลิตครุวิทยาศาสตร์ เช่น เคียงกันตามลำดับ และนอกจากนี้
อยู่บล็อกรอยละ 95.56 เน้นค้ายกนิการให้มีศูนย์กลางสำหรับให้สถาบันผลิตครุวิทยาศาสตร์
ไว้แลกเปลี่ยนความคิดกัน และรอยละ 75.56 เน้นควรจะมีการปรับปรุงหลักสูตรผลิตครุภุนี

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

5. สถานภาพ และความคิดเห็นของนักเรียน เกี่ยวกับการเรียนการสอน
และครุวิทยาศาสตร์จะนำเสนอในตารางที่ 9, 10 และ 11

ตารางที่ 9 สถานภาพหัวไปของนักเรียน

ลำดับที่	ข้อความ	จำนวน	ร้อยละ
1	เพศ		
	ชาย	124	46.79
	หญิง	141	53.21
2	อายุ		
	12 - 14	48	18.11
	15 - 17	119	44.91
	18 - 20	96	36.48
3	ชนิดกำลังศึกษาอยู่		
	มัธยมศึกษาปีที่ 1	63	23.77
	มัธยมศึกษาปีที่ 2	20	7.55
	มัธยมศึกษาปีที่ 3	57	21.51
	มัธยมศึกษาปีที่ 4	37	13.96
	มัธยมศึกษาปีที่ 5	88	33.25
4	สิ่งที่คิดจะทำการศึกษาหลังจากการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น		
	และมัธยมศึกษาตอนปลาย (ตอบแบบระดับ)		
	ศึกษาต่อระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญ	100	71.43
	ศึกษาต่อระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสายอาชีพ	36	25.71
	ออกไปประกอบอาชีพ	4	2.86
	ศึกษาต่อในมหาวิทยาลัย	105	83.33
	ศึกษาต่อสายอาชีพ	20	15.87
	ออกไปประกอบอาชีพ	1	0.80

ตารางที่ 10 ความคิดเห็นของนักเรียนต่อการเรียนการสอนวิชาวิทยาศาสตร์

ลำดับที่	ข้อความ	จำนวน	ร้อยละ
1	นักเรียนชอบเรียนวิชาวิทยาศาสตร์	233	87.92
	นักเรียนไม่ชอบเรียนวิชาวิทยาศาสตร์	32	12.08
2	นักเรียนชอบเรียนวิทยาศาสตร์ เพราะ ครุสสอนดี	62	26.61
	พื้นความรู้ดี	65	27.90
	เนื้อหาวิชาไม่ยากเกินไป	62	26.61
	ความรู้จากวิชานี้สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้	88	75.11
3	นักเรียนไม่ชอบเรียนวิชาศาสตร์ เพราะ ครุสสอนไม่ดี	6	19.35
	พื้นความรู้ไม่ดี	12	38.71
	เนื้อหาวิชายากเกินไป	16	51.61
	ความรู้จากวิชานี้ไม่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้	2	3.23
4	นักเรียนชอบเรียนวิทยาศาสตร์ แต่ไม่ นักเรียนไม่ชอบเรียนวิทยาศาสตร์ แต่ไม่	224	88.19
	นักเรียนชอบเรียนวิทยาศาสตร์ แต่ไม่	30	11.81
5	นักเรียนชอบเรียน เพราะ เนื้อหาวิชาเข้าใจได้ง่ายขึ้น	106	40.00
	ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์	166	62.64
	เนื้อหาวิชาสนับสนุนกับตัวนักเรียนมากขึ้น	85	32.08
6	นักเรียนไม่ชอบเรียนวิทยาศาสตร์ แต่ไม่ 6.1 เนื้อหาวิชาเข้าใจยากกว่าเดิม	23	76.67
	ไม่ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์	1	3.33
	เนื้อหาวิชาสนับสนุนกับตัวนักเรียนน้อยลง	7	23.33

ตารางที่ 10 (กอ)

ลำดับที่	ข้อความ	จำนวน	ร้อยละ
7	นักเรียนคิดว่า ควรเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ให้ได้ผลคือจะต้อง		
7.1	เข้าใจเนื้อหาวิชาอย่างถูกต้อง	98	36.98
7.2	จำเนื้อหัววิชาได้มาก ๆ	28	10.57
7.3	ปฏิบัติการทดลองได้อย่างชำนาญ	55	20.57
7.4	สามารถเลือกและใช้เครื่องมือวิทยาศาสตร์ได้อย่างถูกต้อง	49	18.49
7.5	สามารถนำความรู้ที่ได้เรียนไปใช้ประโยชน์ได้	81	30.57
7.6	มีศักดิ์ที่ต้องการเรียนวิทยาศาสตร์	53	20.00
8	ครูวิทยาศาสตร์ระดับมัธยมศึกษา ควรมีความรู้ระดับปริญญาตรี	255	98.08
	ครูวิทยาศาสตร์ระดับมัธยมศึกษา ควรมีความรู้ทำภาระระดับปริญญาตรี	5	1.92
9	ครูวิทยาศาสตร์ควรเป็นบุคคลที่		
	มีความรู้ทางค้านวิทยาศาสตร์โดยเฉพาะ	73	27.65
	มีความรู้ทางค้านการสอนวิชาวิทยาศาสตร์	35	13.26
	มีความรู้ทางค้านการสอนวิชาวิทยาศาสตร์และวิชาอื่น ๆ	156	59.06
10	ครูวิทยาศาสตร์ควรสามารถสอน		
	เฉพาะวิชาวิทยาศาสตร์	97	37.31
	วิชาวิทยาศาสตร์และวิชาอื่น ๆ ที่ไม่ใช่วิชาวิทยาศาสตร์อีก 1 วิชา	54	20.77
	วิชาวิทยาศาสตร์และวิชาอื่น ๆ ที่ไม่ใช่วิทยาศาสตร์มากกว่า 1 วิชา	109	41.92
11	นักเรียนคิดว่า ควรแยกผลลัพธ์หรือสอนวิชาวิทยาศาสตร์ระดับ	190	71.70
	มัธยมศึกษาตอนตนและระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย		

ตารางที่ 10 (ต่อ)

ลำดับที่	ขอความ	จำนวน	ร้อยละ
12	นักเรียนชอบครุวิทยาศาสตร์ที่		
	สอนโดยพยาบาลคิงเรื่องที่สอนมาสัมพันธ์กับผู้เรียน	131	49.43
	สอนเนื้อหาวิทยาศาสตร์มากกว่าที่มีในบทเรียน	93	35.09
	พยาบาลทำให้เนื้อหาวิชาง่ายต่อการเข้าใจ	219	82.64
	สามารถทำการทดลองวิทยาศาสตร์โดย自行กล่องแคลว	66	24.91
13	ในการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ ครุสอนแบบ		
	บรรยาย	153	37.74
	อภิปราย	60	22.64
	สาธิต	120	45.28
	ทดลอง	182	68.68
	ลีบสอบ	73	9.06
	ศึกษานอกสถานที่	24	27.55
	สัมมนา	3	26.04
	โครงการ	69	1.13
14	ครุวิทยาศาสตร์คำแนะนำในการสอนโดย		
	ใช้อุปกรณ์การสอนประกอบการเรียน	241	91.98
	ไม่ใช้อุปกรณ์การสอนประกอบการเรียน	21	8.02
15	ครุวิทยาศาสตร์ ประเมินผลการเรียน โดยพิจารณาจาก		
	ผลการสอบ	213	80.38
	ความสนใจและความตั้งใจในการเรียน	162	61.13
	การทำงาน-ตอบ	51	19.25
	งานที่มอบหมาย	92	34.72
	การปฏิบัติการทดลองและการฝึกหัดภายนอก	127	47.92

จากตารางที่ 10 ปรากฏว่า นักเรียนส่วนใหญ่ร้อยละ 90.32 ชอบเรียน วิชานิตยศาสตร์ เนocl股ที่ชอบเพราะความรู้จากวิชานี้สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้ ร้อยละ 75.11 ของนักเรียนที่ชอบวิชานี้ ส่วนนักเรียนที่ไม่ชอบวิชานี้ เพราะ เนื้อหาวิชายากเกินไป ร้อยละ 51.61 ของนักเรียนที่ไม่ชอบ

สำหรับวิทยาศาสตร์แผนใหม่ นักเรียนส่วนใหญ่ร้อยละ 88.19 ชอบเรียน เพราะส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์อย่างสูง 62.64 ส่วนนักเรียนที่ไม่ชอบเพราะเนื้อหา วิชาเข้าใจยากกว่าเดิมร้อยละ 76.67 และนักเรียนร้อยละ 36.98 มีความคิดเห็นว่า การจะเรียนวิทยาศาสตร์ให้ได้ผลต้องใช้เวลาในการเรียนมาก แต่ก็ต้องพยายาม

ในด้านเกี่ยวกับคุณครู นักเรียนร้อยละ 98.08 มีความเห็นว่า ครูวิทยาศาสตร์ ระดับมัธยมศึกษา ควรจบการศึกษาระดับปริญญาตรี แต่ร้อยละ 59.09 มีความเห็นว่า ครูควร้มีความรู้ทางด้านการสอนวิทยาศาสตร์และวิชาอื่น ๆ ด้วย นักเรียนร้อยละ 41.92 มีความเห็นว่า ครูวิทยาศาสตร์สามารถสอนวิทยาศาสตร์และวิชาอื่นที่ไม่ใช่วิทยาศาสตร์มากกว่า 1 วิชา และสามารถสอนได้ทั้งระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ร้อยละ 71.70 ของนักเรียน

นักเรียนโดยส่วนใหญ่ร้อยละ 82.64 ชอบครูวิทยาศาสตร์ที่พยาบาลสอนโดยทำให้เนื้อหาวิชาเข้าใจง่ายขึ้น แต่โดยส่วนใหญ่ นักเรียนร้อยละ 68.68 และ 57.74 เห็นว่า ครูสอนโดยใช้วิธีการทดลองและบรรยาย อย่างไรก็ตามร้อยละ 91.98 ตอบว่า ครูสอนโดยใช้อุปกรณ์การสอนประกอบการเรียน

ในด้านการวัดและประเมินผล ปรากฏว่า นักเรียนร้อยละ 80.38 ตอบว่า ครูพิจารณาจากผลการสอน

ตารางที่ 11 ระดับความคิดเห็นของนักเรียนต่อลักษณะและการทำงานของ
ครุวิทยาศาสตร์

ลำดับที่	ข้อความ	X	S.D.
1	ครูมีความเข้มข้นในการสอน	3.07	0.54
2	ครูมีความรู้ในเนื้อหาวิชาที่สอนเป็นอย่างดี	3.19	0.56
3	ครูมีหลักวิชาในการสอน	3.01	0.61
4	ครูมีจิตวิทยาในการสอน	2.73	0.79
5	ครูมีเทคนิคและวิธีสอนที่น่าสนใจ	2.72	0.79
6	ครูมีการวางแผนและเตรียมการสอน	3.11	0.71
7	ครูมีการเตรียมอปกรณ์การสอน	2.92	0.81
8	ครูเรียงลำดับเนื้อหาเหมาะสม	3.00	0.67
9	ครูมีเสียงและทำทางดี	2.90	0.92
10	ครูสอนอย่างมีชีวิตชีวา	2.60	0.82
11	ครูมีความคิดสร้างสรรค์	2.72	0.67
12	ครูสร้างแรงจูงใจในการเรียน	2.56	0.77
13	ครูคุณคุณธรรมมาก	2.88	0.81
14	ครูมีอารมณ์ขัน	2.39	0.85
15	ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามปัญหา	3.13	0.68
16	ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรม	2.92	0.77
17	ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนแสดงความคิดเห็น	3.06	0.73
18	ครูคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างนักเรียน	2.42	0.79
19	ครูแนะนำแนวทางเมื่อนักเรียนไม่สามารถตอบคำถามได้	3.02	0.69
20	ครูไม่สังการบ้านมากเกินไป	2.75	0.78

ตารางที่ 11 (กต)

ลำดับที่	ข้อความ	\bar{X}	S.D.
21	ครูตรวจงานนักเรียนໄດ້ຫັນ	2.63	0.88
22	ครูบอกให้นักเรียนเตรียมตัวล่วงหน้าก่อนมาเรียนทุกครั้ง	3.04	0.91
23	ครูให้คะแนนอย่างยุติธรรม	3.11	0.83
24	ครูแจงผลการสอนอย่างรวดเร็ว	2.52	0.82

จากตารางที่ 11 ปรากฏว่า ระดับความคิดเห็นของนักเรียนต่อลักษณะทาง ๑ และการทำงานของครูวิทยาศาสตร์นั้น อยู่ในเกณฑ์มากใจ นอกจากการที่ครูมีอารมณ์ดี การคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างนักเรียน และการแจงผลการสอนอย่างรวดเร็วนั้น ยังอยู่ในเกณฑ์น้อย

ศูนย์วิทยาพยากรณ์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ข้อเสนอแนะ ของผู้ผลิตต่อการผลิตและการใช้ครุวิทยาศาสตร์

1. ครุวิทยาศาสตร์ ควรเป็นอย่างที่ให้ศึกษาวิชาเอกหรือวิชาโท วิชาทางวิทยาศาสตร์มาโดยเฉลียวอย่างน้อย 1 วิชา และผลิตตามสภาพความเป็นจริง ตามความต้องการของสังคม และเศรษฐกิจ

2. ค้านหลักสูตรการผลิตนั้น ควรจะเน้นทางค้านวิธีการสอน การใช้อุปกรณ์ การสอน ตลอดจนการรับประเมินผลใหม่ๆ โดยในสอดคล้องกับหลักสูตรที่จะออกไปสอนอย่างละเอียด พร้อมทั้งปรับปรุงทางค้านนิءอ่าววิชาชีวะสอน

ค้านวิธีการสอน ควรจะเป็นวิธีการสอนวิชาเฉพาะให้มากกว่าที่เป็นอยู่ โดยเพิ่มจำนวนหน่วยกิตให้มากขึ้น เพื่อให้มีโอกาสศึกษาหลักสูตรที่จะออกไปสอนอย่างละเอียด พร้อมทั้งปรับปรุงทางค้านนิءอ่าววิชาชีวะสอน

และควรจะให้มีการฝึกปฏิบัติให้มากและสอดคล้องกับภาคทฤษฎี ให้มีความรู้และมีทักษะ และความเข้าใจในขบวนการและวิธีการทางวิทยาศาสตร์ นอกจากนี้ครุภัณฑ์ให้ครุเข้าใจขบวนการลีบส่อง

นอกจากนี้ควรจะมีการปรับปรุงการสอนของอาจารย์ผู้สอนวิทยาศาสตร์ คือ นอกจากจะมีความรู้ด้านวิธีสอนแล้ว ควรจะมีประสบการณ์ด้านการนิเทศ

ค้านวิชาเนื้อหา ทางคณะวิทยาศาสตร์ หรือคณะที่ทำการสอนทางค้านเนื้อหาวิชาเฉพาะ ควรปรับปรุงเนื้อหาที่สอนให้เหมาะสมกับนักศึกษา ครุวิทยาศาสตร์ และควรแยกส่วนทางหากมาสอน

วิชาบังคับพื้นฐานของวิชาทางวิทยาศาสตร์ ควรจะให้มีความรู้ทุกสาขาไว้ เช่น เคมี ชีววิทยา พลิกส์ ชีวนิเวศวิทยา คาราศาสตร์ และอุตุนิยมวิทยา และให้ครุมีความแน่นหนาในเนื้อหาที่จะออกไปสอน

ค้านการฝึกสอน ก่อนออกฝึกสอน ควรให้คืนการฝึกวิชาชีวะสอนหัวไป และวิชีสอนเฉพาะวิชา และให้นิสิตฝึกฝึกสอนตรงตามสาขาวิชาเอกให้มากที่สุด เพื่อให้ได้พบกับประสบการณ์จริง

นอกจากนี้ควรจะให้เรียนให้มีโอกาสศึกษาหลักสูตร เปรียบเทียบ หลักสูตรที่ใช้ในบ้านเรา กับของทางประเทศ ให้ผู้เรียนมีเสรีภาพในการเลือกวิชาเรียนมากขึ้น

ก้านการใช้ครุ

โรงเรียนต่าง ๆ ควรใช้ครุวิทยาศาสตร์ในครองกับวิชาเอกที่ไม่เกี่ยวกันมา เพื่อจะได้ให้ความรู้อย่างเต็มที่ การให้ครุสอนไม่ตรงตามวิชาเอกจะทำให้ประสิทธิภาพในการสอนลดลงได้

หลังจากครุออกไปทำการสอนแล้ว โรงเรียนควรเบิกโอกาสให้ครุได้แสดงหา ๆ ความรู้เพิ่มเติม เช่นอาจจะจัดให้มีการอบรมครุ สงเคราะห์เข้ารับการอบรม หน่วยงานที่ใช้ครุ ควรมีการผลิตคู่มือการสร้างอุปกรณ์ทางวิทยาศาสตร์ออกเผยแพร่

ขอเสนอแนะของผู้บริหารที่การผลิตและการใช้ครุวิทยาศาสตร์ระดับมัธยมศึกษา

ในก้านการผลิตครุ

1. ควรผลิตครุให้ตรงและเพียงพอ กับความต้องการของโรงเรียน และสถาบันที่ผลิตครุ ควรมีการประสานงานกับสถานศึกษาที่ใช้ครุ
2. ครุวิทยาศาสตร์ระดับมัธยมศึกษา ควรมีวุฒิปฐมภารีขึ้นไป และควรมีความรู้ความสามารถ สมรรถภาพและประสิทธิภาพในการสอนวิทยาศาสตร์อย่างแท้จริง มีความรับผิดชอบต่องาน ตลอดอาชีพ มีวินัย严明 แห่งความเป็นครุ มีทัศนคติที่ดีต่ออาชีพ
3. ในการคัดเลือก นักศึกษาครุ ควรเลือกผู้ที่มีสติปัญญาสูง และมีวิธีการคัดเลือกนักศึกษาครุที่ดีกว่าปัจจุบัน
4. หลักสูตรการผลิตครุ ควรจะมุ่งคานการนำไปใช้ และการแก้ปัญหาที่อาจจะต้องประสบ

ด้านเนื้อหาวิชาเฉพาะ ควรผลิตครุในมีความรู้พื้นฐานในวิชาเอกอย่างแม่นยำ มีความรู้ความสามารถอย่างแท้จริงในเนื้อหา หลักสูตรของมัธยมศึกษา ตลอดจนปัญหาที่มักเกิดขึ้น และให้นักเรียนทราบความเคลื่อนไหวของ การศึกษาระดับมัธยมศึกษาอย่างใกล้ชิด รวมทั้งทราบวิธีสอนใหม่ ๆ และสอนให้สนุกโดยไม่ต้องส่งไปอบรมอีก

ค้านวิชาการศึกษา วิชาชีพ ควรให้มีความคิดสร้างสรรค์ในการสอน วิธีสอน และการใช้อุปกรณ์การสอน ตลอดจนวิธีการวัดและประเมินผล การวิเคราะห์ข้อสอบ วิเคราะห์เชื่อหาหลักฐาน และวิธีสร้างแบบทดสอบ

นอกจากนี้ ควรให้มีความรู้ในเรื่องเกี่ยวกับระเบียบราชการ การปฏิบัติงานประจำของครู เช่นงานประจำขั้น

การใช้ครู

1. โรงเรียนมีผู้ใหญ่ทางด้านการบริหารจัดการ เนื่องจากเป็นผู้ที่มีอำนาจและมีความสามารถของรัฐ ไม่เพียงพอ และในการสอบบรรจุครู บางครั้งมีผู้สมัครเลือกสอบวิชาที่กรมต้องการ แทนไม่ถูกต้อง เมื่อสอบได้ ก็ขอเปลี่ยนไปสอบวิชาที่ตนถนัดทำให้ขาดครุวิชานั้น ๆ และการบรรจุครู ควรลงครุภาระเป็นภาคเรียนละ 15 วัน

2. การจัดจำนวนครุนั้น ควรจัดให้ได้เป็นสัดส่วนกับงานฝ่ายกลาง ๆ เช่น ฝ่ายธุรการ ฝ่ายทะเบียน ฝ่ายวัดผล และอื่น ๆ ทางกรมสามัญศึกษา ควรกำหนดอัตรากำลังของเจ้าหน้าที่แต่ละฝ่ายให้เป็นที่แน่นอน มีจำนวนครุจัดท้องทำงานหลายฝ่าย และครุควรมีข้าวโอมสอนอีกภาคที่ละ 16 รั้วโอม

มีผู้ใหญ่ทางด้านสอนฯ เสนอว่า ควรจัดหลักสูตรที่เป็นพื้นฐานของงานค้านธุรการ เช่น พิมพ์ดีค การบัญชี ไว้ในหลักสูตรของการเรียนการสอนวิชาครู

3. ทางโรงเรียนควรจะให้ทราบภูมิหลัง และประวัติของครูอย่างละเอียด เพื่อป้องกันการผิดพลาดในการทำงาน และควรให้มีการรายงานผลการปฏิบัติงานให้บูรณาภูมิฯ ให้ทราบเพื่อการปรับปรุงแก้ไข

4. การจัดการอบรมครูประจำการ ควรให้มีการสำรวจความต้องการของโรงเรียน และควรให้ครูประจำการได้มีโอกาสเพิ่มพูนวิชาความรู้ที่ใช้สอนอยู่เสมอ

ข้อเสนอแนะของหัวหน้าสาขาวิชา ต่อการผลิตและการใช้ครุวิทยาศาสตร์ระดับมัธยมศึกษา
ค้านการผลิตครุ

1. ครุวิทยาศาสตร์ที่จงการศึกษาระดับป्रิมัชูตรี ควรสอนวิทยาศาสตร์ให้ทุกแขนงวิชา ในรูปแบบที่เรียนเป็นวิชาเอกเท่านั้น เพราะหลักสูตรวิทยาศาสตร์ มัธยมศึกษาตอนต้นรวมทุกสาขา ถึงแม้ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายหลักสูตรแยกเป็นสาขา วิชากรัจจิ แต่มีทุกสาขา ถ้าครุได้รับการศึกษาเช่นนี้ ถ้าได้สอนในระดับนี้ จะทำให้ ครุมั่นใจในการสอนมากขึ้น

2. ครุวิทยาศาสตร์ ควรสอนให้ทั้งในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษา ตอนปลาย แต่ให้มีความชำนาญในวิชาไม่มาก

นอกจากนี้ ครุวิทยาศาสตร์ควรสอนวิชาอื่น ๆ ให้ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นมาก สำหรับโรงเรียนขนาดเล็ก

3. ควรลดการผลิตครุสายวิทยาศาสตร์ทั่วไป และผลิตครุสายวิชาเฉพาะ เพิ่มโดยให้เนื้อหาที่ศึกษานั้น ครอบคลุมวิทยาศาสตร์ทั่วไปด้วย

4. ควรจัดหลักสูตรของสถาบันผลิตให้ตรงตามบทเรียนวิทยาศาสตร์ในระดับ มัธยมศึกษาใหม่ขึ้น การนำหลักสูตรของสถาบันส่ง เสริมการสอนวิทยาศาสตร์และ เทคโนโลยีมาสอนในมหาวิทยาลัย จะได้ไม่เกิดปัญหาเวลาสอน และครุที่จบมาสอน ได้โดยไม่ต้องผ่านการอบรมอีก

5. การผลิตครุ ควรให้มีความรู้และทักษะในการสอน การใช้วัสดุอุปกรณ์ ตลอดจนเรื่องการรักและประเมินผล โดยจะต้องให้มีความเข้าใจในเรื่องเหล่านี้ ให้ฝึกปฏิบัติอย่างจริงจัง ทางค้านวิธีสอนท้องรืออย่างถ่องแท้ และรู้ถึงแนวการสอนใน บังคับ การใช้วัสดุอุปกรณ์ ต้องสามารถผลิต รักษา และซ้อม เช่น ไก่บ้าง ให้มีความ เข้าใจทางค้านวิทยา และมีระยะเวลาในการฝึกสอนนานกว่านี้

6. ควรจะให้ครุมีความรู้ทางคานธุรการ พิมพ์คิด ด้วย

7. ครุวิทยาศาสตร์ควรเป็นผู้มีประสบการณ์ ความรับผิดชอบ และมีมนุษย- สัมพันธ์

คํานการใช้ครู

1. การบรรจุครูเข้าสอน ควรที่อวิชาเอก-โทเป็นสำคัญ และไม่ควรนำครูที่ศึกษาวิชาเอกทางอื่นมาสอน เพราะอาจจะใช้อุปกรณ์ไม่ถูกต้อง หรือเนื้อหาไม่สักซึ้งพอ
2. ในกรณีที่ครูชำนาญเฉพาะสาขา เช่น เคมี ชีววิทยา และทองมาสอน วิทยาศาสตร์มัธยมศึกษาตอนต้น อวจจะสอนโดยแบ่งเนื้อหาให้ครูสอนความถนัด และสายวิชาที่ศึกษามา
3. ในคราวให้ครูมีชั่วโมงสอนมากเกินไป ในคราวเรียนสัปดาห์ละ 16 ชั่วโมง เพราะครูต้องเตรียมอุปกรณ์การทดลอง ซึ่งจะต้องใช้เวลาเตรียมนาน
4. ก่อนการบรรจุครูวิทยาศาสตร์ ควรอบรมหรือฝึกหัดจะในการใช้อุปกรณ์ การทดลอง เครื่องมือ อุปกรณ์ ตลอดจนวิธีการเก็บรักษาและซ่อมแซม นอกเหนือนี้ ควรจะมีการอบรมครูวิทยาศาสตร์ทุกปี แต่ควรเป็นระหว่างปีภาคเรียน เพื่อทราบการเปลี่ยนแปลง และความเปลี่ยนในทางการศึกษา และควรให้ครูได้รับการอบรมก่อนที่จะมีการเปลี่ยนแปลงหลักสูตร
5. สำหรับหัวหน้าสายวิชา ควรได้รับการอบรมทางการสอนวิทยาศาสตร์ เช่นกัน เพื่อการเป็นผู้ประสานงาน และแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ให้ดีขึ้น

ขอเสนอแนะของครูต่อการผลิตและการใช้ครูวิทยาศาสตร์ระดับมัธยมศึกษา

คํานการผลิต

1. การผลิตครู ควรคำนึงถึงสภาพที่เป็นจริง ผลิตในปริมาณที่โรงเรียนต้องการ และการเปลี่ยนแปลงทางการศึกษาอย่าง และในการผลิตควรคำนึงถึงค่านุญาพให้มาก มิใช่คำนึงถึงค่านปริมาณเพียงอย่างเดียว
2. สถาบันผลิตครู ควรพิจารณาให้เหมาะสม ที่จะให้บุคคลที่ศึกษามีความรู้ กว้าง ๆ และทรงกับเนื้อหาของหลักสูตรมัธยมศึกษาในปัจจุบัน
3. การผลิตและการใช้ครู ควรให้สอดคล้องกับหลักสูตรระดับมัธยมศึกษา

4. ในนักศึกษามีโอกาสได้ศึกษาหลักสูตรและเนื้อหาวิชาในระดับมัธยมศึกษาอย่างชัดเจน อาจให้มีการวิเคราะห์เนื้อหาวิชาวิทยาศาสตร์ของแต่ละชั้น เพื่อให้เข้าใจในเนื้อหาที่ถูกต้อง และแนนอนว่าจะสอนอะไร อย่างไร ทั้งในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และมัธยมศึกษาตอนปลาย

5. ควรให้ผู้เรียนได้มีโอกาส ศึกษา วิชาเนื้อหาวิทยาศาสตร์ วิธีสอน การใช้วัสดุอุปกรณ์ และการรับและประเมินผล ประกอบบทเรียนโดยเฉพาะในระดับมัธยมศึกษา

6. วิชาเนื้อหาวิทยาศาสตร์ ควรจัดสอนที่คณะครุศาสตร์หรือศึกษาศาสตร์ของเพื่อนิสิตจะได้ฟังเนื้อหา และวิธีการถ่ายทอด ตามทักษะขั้นตอนการทางวิทยาศาสตร์ทางด้านวิธีสอน ควรจะเน้นให้มาก รวมทั้งเทคนิคการสอนทาง ๆ ด้านวัสดุอุปกรณ์การสอน เครื่องมือต่าง ๆ ควรได้ฝึกทักษะ และเทคนิคการใช้อุปกรณ์ ให้เห็นของจริง รู้จักผลิตเก็บรักษา และซ้อมแ hem อุปกรณ์ต่าง ๆ ได้ ด้านการรับและประเมินผลควรได้ฝึกให้ก้าวไปขั้นบัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการออกข้อสอบ

7. นอกจากนี้การผลิตครุ ควรจะเน้นเรื่อง ทักษะขั้นตอนการวิทยาศาสตร์ วิธีการทางวิทยาศาสตร์ ให้ทราบดุคุณหมายของการสอน และประโยชน์ที่จะได้จากการเรียนวิทยาศาสตร์

8. มีคุณงานที่นักเรียนให้เสนอให้มีการจัดวิชาที่เกี่ยวกับเทคนิคและวิธีสอนแบบสืบสอนโดยเฉพาะ

9. การเรียนภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติให้ลอดคล่องกัน โดยให้มีการฝึกภาคปฏิบัติให้มากกว่าที่เป็นอยู่ ขยายระยะเวลาการฝึกสอน พยายามให้ได้ฝึกสอน ทรงสาขาวิชาเอก มืออาจารย์นิเทศก์สม่ำเสมอ โดยผู้ที่จะเป็นอาจารย์นิเทศก์ควรเคยสอนวิชาที่จะห้องนิเทศ เพื่อให้เข้าใจและทราบปัญหาของครุ และการประเมินผลการฝึกสอน ควรจากพัฒนาการและการตั้งใจปฏิบัติงานด้วย

10. ควรพยายามฝึกให้นักศึกษาเป็นครุที่มีความรับผิดชอบ และปลูกฝังพัฒนาศักดิ์ศรีอาชีพ

การใช้ครุ

1. ผู้ใช้ ควรจะใช้ครุที่จบทางค้านการศึกษา เพราะถ้ารับคนที่ไม่จบทางการศึกษามาอาจทำให้เกิดปัญหาการเรียนการสอนได้ เพราะไม่ได้ศึกษาทางค้านวิธีสอน การอ่านและประเมินผล เป็นกัน
2. ให้สอนในสายวิชาที่ถนัด หรือตรงตามวิชาเอกที่ได้ศึกษามา เพื่อให้การสอนมีประสิทธิภาพ
3. ในไน์ครุมีชั่วโมงสอนมากเกินไป ควรให้ครุวิทยาศาสตร์ จัดสอนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สัปดาห์ละ 18 ชั่วโมง จัดรันมัธยมศึกษาตอนปลายสัปดาห์ละ 16 ชั่วโมง เพื่อให้มีเวลาเตรียมอุปกรณ์ เครื่องมือ ทดลอง และถ้าครุต้องทำงานอื่น ควรลดชั่วโมงสอนลง
4. ไม่ควรให้สอนหลายระดับชั้น และวิชา เพราะการเตรียมอุปกรณ์แต่ละครั้งต่างกัน
5. ทางโรงเรียนควรมีอุปกรณ์ เครื่องมือ ที่จะใช้ประกอบการเรียนการสอน ให้ครุอย่างเพียงพอ
6. ครุไม่ควรให้หลักสูตรและวิธีรับผลมาบีบบังคับการเรียน
7. ครุวิทยาศาสตร์ ควรมีครุร่วมกัน หรือผู้ช่วยอย่างใดก็ได้ เพื่อให้ช่วยกันในค้านการสอน เตรียมอุปกรณ์ เก็บ รักษา อุปกรณ์ โดยผลัดกัน สำหรับครุบางคนควร มีผู้ช่วยในการจัดเตรียม เก็บรักษา อุปกรณ์ การทดลอง
8. ครุควรมีโอกาสได้เพิ่มพูนความรู้ใหม่ ๆ ในหันหอด้วยการ เช่น การส่งเข้ารับการอบรม ส่งไปศึกษางานในโรงเรียนอื่น เปิดโอกาสให้ศึกษาต่อ
9. สถานีผลิตและใช้ครุ ควรจะมีการประสานงานกันให้มากขึ้น